

BESCHIKKING VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN ZEELAND

Op 18 juli 2005 is een verzoek ingekomen van Schelde Marinebouw B.V. en Scheldepoort B.V. te Vlissingen-Oost om een vergunning als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. De aanvraag is aangevuld op 26 september 2005 en op 4 november 2005.

1. AANVRAAG

De aanvraag betreft het veranderen, uitbreiden en in werking hebben na die verandering (revisie) en uitbreiding van een inrichting bestemd voor scheepsreparatie, het samenstellen van offshore constructies en scheepsnieuwbouw. De inrichting is gelegen aan de Ritthemsestraat 500 te Vlissingen-Oost, kadastraal bekend als gemeente Vlissingen, sectie M, nummers 1057, 1058, 1059.

Vergunnings situatie

Voor de inrichting aan de Ritthemsestraat 500 te Ritthem (Vlissingen-Oost) zijn aan de Koninklijke Schelde Groep B.V. een aantal vergunningen ingevolge de Wet milieubeheer verleend. Bij brief van 25 april 2002, kenmerk 0007/EvH/al, heeft Koninklijke Schelde Groep B.V. haar vergunningen overgedragen aan de twee rechtspersonen Scheldepoort B.V. en Schelde Marinebouw B.V., die thans drijver van de inrichting zijn. Beide rechtspersonen worden in de vergunning als "de vergunninghouder" aangesproken.

2. PROCEDURE

Voor de voorbereiding van de beschikking is de procedure als bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer gevolgd.

3. COÖRDINATIE/AFSTEMMING

De lozingen veranderen niet ten opzichte van hetgeen in de vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) van 10 februari 2000, reeds is vergund. Een nieuwe Wvo-vergunning is niet nodig.

4. MER

In het Besluit milieueffectrapportage is een opsomming van activiteiten opgenomen waarvoor het opstellen van een milieueffectrapport of het uitvoeren van een mer-beoordelingsplicht verplicht is. De in de aanvraag genoemde activiteiten vallen niet onder de mer-(beoordelings)plicht. Ook is geen sprake van mer-plicht ingevolge de Provinciale milieuverordening Zeeland.

5. OVERWEGINGEN MET BETREKKING TOT DE AANVRAAG IN RELATIE TOT HET WETTELIJK TOETSINGSKADER

De onderhavige aanvraag is getoetst aan het wettelijk toetsingskader.

Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten:

zijn de bestaande toestand van het milieu, de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken en de mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen betrokken;
is rekening gehouden met de beleidsuitgangspunten en met de geldende richtwaarden (voor zover van toepassing);

zijn de geldende grenswaarden, de regels gesteld in een instructie AMvB, de in de provinciale milieuverordening opgenomen instructieregels en de aanwijzingen die met betrekking tot de beslissing op de aanvraag door de Minister zijn gegeven, in acht genomen (voor zover van toepassing).

Dit heeft geleid tot het volgende.

5.1 Algemeen

De inrichting is gelegen op het gezoneerd industrieterrein "Vlissingen-Oost". De planologische bestemming van het gebied waarbinnen de inrichting is gelegen is "Industrie". De activiteiten van de inrichting passen binnen de bestemming van het gebied waarin ze is gelegen. In de omgeving van de scheepswerf vinden diverse ontwikkelingen plaats die voor de actualisatie van deze vergunning van belang zijn; onder andere een aanpassing van de geluidszonering van het industriegebied Vlissingen-Oost. Dit heeft in de nabije toekomst mogelijke gevolgen voor de geluidssituatie ter plaatse. Daarnaast vinden, zoals dat gebruikelijk is in een industriële omgeving, diverse nieuwbouwprojecten en bedrijfsuitbreidingen plaats.

5.2 IPPC

Best beschikbare technieken

De inrichting valt niet onder de Europese IPPC (Integrated Pollution Prevention and Control) richtlijn. Een toets aan deze richtlijn is in het kader van onderhavige beschikking dan ook niet noodzakelijk. Bij de beoordeling van de activiteiten die binnen de inrichting plaatsvinden is echter wel rekening gehouden met de meest doeltreffende technieken om emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen en te beperken. Daarbij zijn de technieken in aanmerking genomen die economisch en technisch haalbaar zijn in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort. Voor zover relevant hebben wij de 2^e draft van het Best available technique Reference Document (BREF) Oppervlaktebehandeling met oplosmiddelen (versie september 2005) betrokken bij de beoordeling van de technieken zoals die binnen de inrichting worden toegepast. Deze versie bevindt zich nog in een concept-fase, maar de best beschikbare technieken (BBT) zijn hierin grotendeels al wel vastgelegd. De beschreven technieken worden meegenomen bij de bepaling van best beschikbare technieken (BBT). Gelet op hetgeen is opgenomen in de 2^e draft van dit BREF-document verdienen een aantal overwegingen daaruit, met name ten aanzien van het aspect lucht, nu maar ook in de toekomst de aandacht. De voorschriften in het hoofdstuk 7 "Milieuzorg" gaan vooral in op de organisatorische aspecten van het beheersen van de milieubelasting welke de inrichting veroorzaakt, maar ook op het middels onderhoud en inspecties in goede staat houden van alle installaties en voorzieningen. In het hoofdstuk 10 "Lucht" staan een aantal doelvoorschriften genoemd die de milieubelasting veroorzaakt door laswerkzaamheden en gritstraal-werkzaamheden, maar ook door verfspuitwerkzaamheden die in de open lucht plaatsvinden, moeten beperken. Bij de goedkeuring van het in te dienen "beheersplan op hoofdlijnen" zullen de technieken als beschreven in de definitieve BREF een belangrijke rol spelen.

5.3 Milieuzorgsysteem

Zowel het landelijke beleid als ons beleid (Groen Licht 2001-2006) is erop gericht bedrijven te stimuleren om, ten behoeve van de vertaling van de milieuregelgeving naar de actuele bedrijfssituatie en het streven naar een zo gering mogelijke milieubelasting van de bedrijfsactiviteiten, bedrijfsinterne milieuzorgsystemen te implementeren. Het streven naar continue verbetering is niet voor niets een uitgangspunt bij de milieuzorggedachte.

De inrichting beschikt over een niet gecertificeerd bedrijfsintern milieuzorgsysteem; de vergunninghouder heeft wel de dokvloer- en kadedisciplines in eigen werkinstructies verwerkt. Wij zijn van mening dat milieuzorg bij de vergunninghouder meer structurele aandacht verdient. Hoewel wij niet de mogelijkheid hebben om een gecertificeerd milieuzorgsysteem voor te schrijven, zijn wij van mening dat een aantal elementen uit het milieuzorgsysteem meer aandacht verdient om ze beter beheersbaar te maken en te houden. Om de milieubelasting veroorzaakt door de inrichting te beheersen en waar mogelijk te verminderen is het wenselijk dat vergunninghouder een beheerssysteem ontwikkelt. In voorschrift 7.1.1 van deze beschikking hebben wij dan ook opgenomen dat een dergelijk systeem ontwikkeld dient te worden, teneinde structureel werk te maken van de technische en organisatorische beheersing en vermindering van de milieubelasting die de inrichting veroorzaakt.

Om een beter inzicht te krijgen in de nadelige gevolgen voor het milieu als gevolg van de werkzaamheden die op het terrein plaatsvinden is een transparant en goed gedocumenteerd meet- en registratiesysteem wenselijk. Voorschrift 7.3.1 verplicht de vergunninghouder aandacht te besteden aan de gevolgen van het menselijk handelen binnen de inrichting. De vergunninghouder dient met name extra aandacht te besteden aan het transparant maken van het meet- en registratiesysteem, het documenteren en borgen van het op te stellen milieubeheerssysteem.

Ten aanzien van voorgenomen bijzondere bedrijfsomstandigheden is in voorschrift 1.1 opgenomen dat deze ten minste 7 dagen voor aanvang van de uitvoering schriftelijk aan de directie Ruimte, Milieu en Water dienen te worden gemeld. Het betreft hier voorziene bedrijfsomstandigheden waarbij sprake is van mogelijke gevolgen voor het milieu buiten de inrichting. Ten aanzien van onvoorziene omstandigheden geldt dat hierover in de beschikking geen voorschriften mogen worden opgenomen.

5.4 Bodem en grondwater

Het kader voor de bescherming en de potentieel bodembedreigende activiteiten

Ter vaststelling van de nulsituatie van het gehele terrein is in 1994 een oriënterend bodemonderzoek verricht. De conclusie daarvan was dat zich geen bodemverontreiniging voordeed. Ter plaatse van de in de aanvraag genoemde toekomstige uitbreidingen zal voorafgaand aan de bouw, indien nog niet aanwezig, een (actualiserend) bodemonderzoek worden uitgevoerd.

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) is van toepassing op potentieel bodembedreigende bedrijfsmatige activiteiten binnen inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer. Deze NRB beschrijft het beleid met betrekking tot maatregelen en voorzieningen gebaseerd op de stand der wetenschap en techniek waarbij als uitgangspunt wordt gehanteerd dat door een doelmatige combinatie van maatregelen en vloeistofdichte voorzieningen een verwaarloosbaar risico wordt gerealiseerd. Hiervoor zijn in de NRB een aantal bedrijfsactiviteiten beschreven. Afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen dient de betreffende bedrijfsactiviteit in een bodemrisicocategorie te worden ondergebracht.

De maatregelen en voorzieningen ter bescherming van de bodem

Bij de aanvraag is een bodemrisico inventarisatie gevoegd. In deze inventarisatie zijn de bodembedreigende activiteiten weergegeven en is vastgesteld welke maatregelen en voorzieningen door de aanvrager zijn/worden getroffen. Uit het gestelde in de bodemrisico inventarisatie blijkt dat de aanvrager voldoet aan eind emissiescore 1, zijnde een verwaarloosbaar bodemrisico.

Beoordeling en conclusie

De aangevraagde, in potentie bodembedreigende activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB. Rekening houdende met de in de aanvraag beschreven bodembeschermende voorzieningen en de in de voorschrift 2.2 en hoofdstukken 9.1 en 9.2 opgenomen bodembeschermende voorzieningen is sprake van een verwaarloosbaar risico.

5.5 Lucht, stof en stank

De potentieel emissie-, stof- en/of stankveroorzakende activiteiten

Binnen de inrichting vinden de volgende relevante emissies naar de buitenlucht plaats:

damp/stof dat vrijkomt bij lassen en snijbranden (lasrook);

damp en verfddeeltjes die vrijkomen als gevolg van verf- en conserveerwerkzaamheden (o.a. overspray);

stof dat vrijkomt bij straalwerkzaamheden.

Om deze emissies zo veel mogelijk te voorkomen of te beperken worden diverse maatregelen en voorzieningen getroffen.

Ten aanzien van stank vinden er geen relevante emissies plaats. Op dit item gaan we niet nader in.

Las- en snijactiviteiten

In het werkboek metaal- en elektrotechnische industrie, paragraaf C.3.1, bijlage 1 is een stappenplan opgenomen waarmee kan worden vastgesteld of nabehandeling (bijvoorbeeld afzuigen en filteren) van de lasrook noodzakelijk is. Dit is onder meer afhankelijk van de toegepaste lastechniek, het materiaal wat wordt gelast en het jaarverbruik van laselektrodes of -draad.

De emissies als gevolg van lassen en snijbranden zijn moeilijk in te schatten, mede omdat deze activiteiten deels in de open lucht plaatsvinden. De emissies in de open lucht worden ter plaatse niet afgezogen, hetgeen volgens de huidige inzichten redelijkerwijs ook niet gevergdd kan worden (kosteneffectiviteit). Daarnaast hebben deze emissies geen onaanvaardbare gevolgen voor de kwaliteit van het milieu. Het is met name de ARBO-regelgeving die over dergelijke activiteiten nadere bepalingen kent.

Bij de las- en snijwerkzaamheden in een aantal werkplaatsen en (constructie-)hallen worden de dampen wel afgezogen en na het passeren van een filterinstallatie gezuiverd afgevoerd naar de buitenlucht. Tevens zijn er werkruimten waarin de lucht, met daarin aanwezige lasdampen, via natuurlijke ventilatie (ventilatioeroosters) wordt verversd. Het betreft hier doorgaans lage concentraties van de in lasrook aanwezige stoffen, waarvoor vaak extreem hoge luchtdebieten noodzakelijk zouden zijn om de lucht in de ruimten goed te kunnen verversen. Het stellen van emissie-eisen aan de uitworppunten van de natuurlijke ruimteventilatie kan redelijkerwijs niet worden verlangd.

Verven en conserveren

Als gevolg van de manier van verwerken van de verf kunnen verfdeeltjes worden geëmitteerd.

Om de emissie van deeltjes als gevolg van verfspuitactiviteiten zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken zijn een aantal maatregelen te nemen. Het betreft onder andere het airless spuiten van verf, spuitwerkzaamheden voornamelijk binnen uitvoeren, het gebruik maken van mobiele spuitcabine, beperking van de werkzaamheden bij hoge windsnelheden en het opbrengen van verf met kwasten en/of rollers.

Voor het bewerken van de boven de dokrand/scheepsreling gelegen delen van het schip is het volledig inpakken nog geen reële optie. Volgens de BREF wordt bij onderhoudswerkzaamheden veelal in droogdokken gewerkt waarbij er uit economische overwegingen geen sprake is van volledig inpakken. De overspray kan dus rechtstreeks in het milieu terecht komen door invloed van de wind. De BREF spreekt over één Duitse werf waar men gebruik maakt van een automatische, mobiele verfspuitinstallatie met verapplicatiekop en geïntegreerde verfafzuiging om de overspray te reduceren. Deze techniek is geschikt voor vlakke, loodrechtstaande scheepswanden en toont enige gelijkenis met de spuitcabine zoals deze bij Scheldepoort in gebruik is. Een goede werking is mede afhankelijk van goed housekeeping, goed gekwalificeerde verfspuiters en een goed toezicht op de spuitwerkzaamheden. Op plaatsen waar niet op een adequate manier met de verfspuitcabine gewerkt kan worden is de vergunninghouder gehouden aan het voorschrift 10.5 waarin spuitwerkzaamheden gekoppeld zijn aan de windsnelheid. De vergunninghouder kan de in dit voorschrift genoemde uitgangspunten buiten beschouwing laten als hij aantoonst dat de meteorologische omstandigheden niet leiden tot nadelige effecten buiten de inrichting. De werkinstructies, welke opgesteld zijn conform het goedgekeurde beheerssysteem moeten op dit soort situaties zijn aangepast.

De emissie van oplosmiddelen (vluchtige organische stoffen) kan ook worden beperkt door het gebruik van verven, die minder oplosmiddelen bevatten. Welke producten als oplosmiddelarm kunnen worden beschouwd volgt rechtstreeks uit § 3.4.21 van de NeR, september 2000 (Nederlandse emissierichtlijn). De keuze van de toe te passen verfsoort is over het algemeen een zaak van de betrokken reder. De werf heeft hierop, voornamelijk bij reparatie en ombouw van schepen, feitelijk geen invloed. Vanuit de milieuzorggedachte en met het oog op continue verbetering is de vergunninghouder middels voorschrift 10.6 wel verplicht om periodiek onderzoek te verrichten naar betere spuittechnieken, maar ook naar de toepassing van alternatieve, milieuvriendelijker verfsoorten. Een basis hiervoor kan liggen in de nu nog in ontwikkeling zijnde BREF 'oppervlaktebehandeling met oplosmiddelen', waarin de best beschikbare technieken en de zogenaamde 'promising techniques' (veelbelovende technieken) staan vermeld. De onderzoeken die de vergunninghouder in deze uitvoert vinden hoofdzakelijk plaats in samenwerkingsverband binnen de branchevereniging. De branchevereniging kent een inspanningsverplichting om binnen de gegeven mogelijkheden zowel nationaal als internationaal het gebruik van minder gezondheids- en milieubelastende verf te bevorderen. De vergunninghouder is aangesloten bij de Vereniging Nederlandse Scheepsbouw Industrie (VNSI), welke vereniging samen met de Nederlandse werven en scheepsschildersbedrijven een werkmethode probeert te ontwikkelen om op kosteneffectieve wijze het ontstaan en het verspreiden/verwaaien van overspray te reduceren.

Het werkboek milieumaatregelen metaal- en elektrotechnische industrie met daarin de geactualiseerde module C 5.4 "Aanbrengen organische/anorganische deklagen van september 2005, gaat nader in op verfspuittechnieken, good housekeeping e.d. die men ook bij de scheepswerven mag verwachten. De in dit werkboek beschreven maatregelen, die nadelige gevolgen voor het milieu moeten beperken, rekenen wij tot de Stand der Techniek. De door vergunninghouder te nemen milieubeperkende maatregelen worden derhalve ook getoetst aan de in hoofdstuk 3 van module C.5.4 genoemde milieumaatregelen.

Om aan bovenstaande tegemoet te komen zijn de voorschriften 7.1.1, 7.2.1 en 7.3.1 alsmede 10.5 en 10.6 opgenomen.

Straalwerkzaamheden

In verband met verdere conservering van schepen of scheepsdelen vinden op beperkte schaal binnen de inrichting ook (grit-)straalwerkzaamheden plaats. Bij gritstralen bestaat de restfractie uit het verontreinigd straalmateriaal. Daarnaast ontstaat tijdens straalwerkzaamheden (fijn) stof, dat vrijkomt als emissie naar de lucht. Hiertoe treft de vergunninghouder doelmatige afschermende maatregelen/voorzieningen die de verspreiding van stof en deeltjes als gevolg van gritstraalactiviteiten zoveel mogelijk moeten voorkomen of beperken. Hiertoe zijn door de werf (grit-)straalprocedures vastgelegd, welke op 23 mei 1996 ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water zijn toegestuurd. Hoewel destijds niet formeel op deze procedures is beschikt, is de vergunninghouder middels voorschrift 10.2 gehouden te werken conform deze procedure. Bij het opstellen van het nieuwe beheerssysteem, conform voorschrift 7.1.1, actualiseert de vergunninghouder voor zover nodig de huidige procedure gritstralen.

Nederlandse emissierichtlijn (NeR)

Een belangrijke doelstelling is een verlaging van de uitstoot van (fijn-)stof. Voor het bepalen van de emissieconcentratie-eisen van stof als gevolg van gekanaliseerde emissies door bedrijfsactiviteiten is de Nederlandse emissie Richtlijn Lucht (NeR) van toepassing. Binnen de inrichting zijn afzuigings- en filterinstallaties aanwezig voor afvangen lasrook. Ten aanzien van deze bestaande installaties geldt een stofconcentratie-eis van maximaal 10 mg/m₀³ per installatie. In bestaande situaties moeten de installaties uiterlijk per 30 oktober 2010 voldoen aan de nieuwe algemene eisen van de NER-systematiek; de maximale stofconcentratie mag dan niet meer bedragen dan 5 mg/m₀³. In de betreffende voorschriften in het hoofdstuk Lucht is vastgelegd dat bij plaatsing van nieuwe of vervanging van bestaande afzuigingen en filterinstallaties vanaf het moment van plaatsing doch uiterlijk 30 oktober 2010 aan de nieuwe concentratie-eis moet worden voldaan.

Best beschikbare technieken

Het aanbrengen van verf op nieuw te bouwen scheepsconstructies en onderhoud aan schepen vindt gewoonlijk plaats met behulp van airless technieken. Afhankelijk van de toegepaste methoden voor het aanbrengen van verf kan de hierbij optredende overspray oplopen tot ongeveer 30 % van de verspotten verf. Op de vlakke en loodrechtstaande wanden kan met behulp van de spuitcabine de overspray aanzienlijk worden gereduceerd. Het toepassen van deze spuitcabine voldoet ons inziens vooralsnog aan de huidige stand der techniek.

Om te voorkomen dat deze overspray buiten de inrichting terecht komt is voorschrift 10.5 opgenomen. Uit de 2^e draft van de BREF "oppervlaktebehandeling met oplosmiddelen" blijkt het geheel of gedeeltelijk inpakken van schepen ten behoeve van verfspuiten vooralsnog geen maatregel die als BBT beschouwd moet worden.

Op afzienbare termijn zal de definitieve BREF "Oppervlaktebehandeling met oplosmiddelen" mogelijk andere toepasbare, kosteneffectieve maatregelen als best beschikbare techniek vastleggen. Door het opnemen van voorschrift 10.6 dient vergunninghouder periodiek onderzoek te verrichten naar alternatieve technieken om de milieubelasting te reduceren en naar de mogelijkheden om deze technieken ook toe te passen.

Wij zijn van mening dat als de vergunninghouder de spuitwerkzaamheden op de in de aanvraag genoemde wijze uitvoert, hij voldoet aan hetgeen op dit moment als 'best beschikbare technieken' beschreven wordt.

5.6 Geluid

Rond het industrieterrein Vlissingen-Oost is op 26 juli 1991 bij Koninklijk besluit een geluidszone vastgesteld.

Bij de vaststelling van de geluidzone is gebleken dat er sprake was van een sanerings situatie. Teneinde deze saneringssituatie op te lossen is in oktober 1997 door het college van gedeputeerde Staten een programma van maatregelen vastgesteld. Dit programma van maatregelen is aan het ministerie van VROM gezonden teneinde op de saneringswoningen een maximale toelaatbare grenswaarde (MTG) vast te stellen.

Ingevolge artikel 72, tweede lid, van de Wet geluidhinder heeft de minister voor de gevels van de woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen waarop het programma van maatregelen betrekking heeft hogere grenswaarden van de geluidsbelasting vastgesteld.

Bij het beoordelen van de aanvraag is de door Schelde Marinebouw en Scheldpoort aangevraagde "geluidsruimte" ten gevolge van de representatieve bedrijfssituatie getoetst aan de zonegrens, de vastgestelde MTG's op de gevels van in de zone liggende woningen.

Om te toetsen of geluidsuitstraling van de inrichting past binnen de geluidszone en de door de minister vastgestelde maximaal toelaatbare geluidsbelasting (MTG) op de gevels van in de zone liggende woningen beschikken wij over een digitaal rekenmodel. In dit rekenmodel zijn alle geluidsbronnen van de op het industrieterrein gevestigde bedrijven, samen met andere voor de geluidsemissie relevante gegevens (gebouwen, bodemgebieden e.d.), opgenomen. De gegevens uit de aanvraag zijn door ons toegevoegd aan dit model. Op deze wijze kunnen wij de geluidsuitstraling van de inrichting op elk punt in de omgeving berekenen (zonegrens, woning, vergunningpunt).

Hoewel de aanvrager gebruik heeft gemaakt van het door ons verstrekte rekenmodel kunnen er, door recente ontwikkelingen op het industrieterrein verschillen optreden tussen de door ons in de vergunning opgenomen geluidsniveaus en de in het akoestisch rapport bij de aanvraag aangegeven geluidsniveaus.

Uit de uitgevoerde toets is gebleken dat de inrichting een bijdrage op de zonegrens levert van maximaal 38 dB(A). Dit is op de zonegrens ter hoogte van Nieuw en Sint Joosland. Ter hoogte van de kern Borssele bedraagt de bijdrage maximaal 30 dB(A). Op de gevels van de meest nabij gelegen woning in de zone bedraagt de geluidsbelasting ten gevolge van de inrichting maximaal 51 dB(A). Beide waarden zijn inpasbaar binnen de zonegrens en de voor de binnen de zone liggende woningen vastgestelde hogere grenswaarden. De bijdrage van Schelde Marinebouw en Scheldpoort zorgt dan ook niet voor een overschrijding van de zonegrens of de vastgestelde maximaal toelaatbare grenswaarde op de gevels van woningen.

Gezien de grote afstand van de inrichting tot de gevels van de woningen (>500 meter) is ervoor gekozen naast controlepunten op de gevels van woningen ook controlepunten in de directe nabijheid van de inrichting te situeren. Op deze controlepunten zijn grenswaarden voor het langtijdgemiddelde geluidniveau opgenomen. Hierdoor blijft toetsing aan de gestelde grenswaarde door middel van controlemetingen op een aantal punten mogelijk. Op een aantal andere vergunningspunten zal controle door alleen metingen niet meer mogelijk zijn. Indien noodzakelijk kan de geluidbelasting op deze punten worden gecontroleerd door bronmetingen aangevuld met overdrachtsberekeningen. Indien op de controlepunten aan de vergunningsvoorschriften wordt voldaan zal de toelaatbare geluidsbelasting op de zonegrens eveneens niet worden overschreden.

In de "Handreiking industrielawaai en vergunningverlening" (ministerie VROM; oktober 1998) is aangegeven dat ter beperking van hinder gestreefd dient te worden naar het voorkomen van incidentele verhogingen van het geluidsniveau (vallende voorwerpen, laden en lossen e.d.) groter dan 10 dB(A) ten opzichte van het equivalente geluidsniveau over de betreffende periode. Als piekwaarde, gemeten voor de gevels van woningen, gelden voor de dag-, avond- en nachtperiode maximale waarden van respectievelijk 70 dB(A), 65 dB(A) en 60 dB(A). Voor specifieke bedrijfsomstandigheden acht de handreiking een niveau van 75 dB(A) in de dagperiode toelaatbaar.

Uit het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport blijkt dat de optredende piekniveaus gedurende de representatieve bedrijfssituatie lager zijn dan de maximaal toelaatbare waarden over de betreffende periode. De in de aanvraag aangegeven maximale geluidsniveaus hebben wij als maximum in de voorschriften opgenomen.

In voorschrift 3.4 hebben wij aangegeven op welke wijze meting en beoordeling van de in de vergunning aangegeven geluidsniveaus plaats moet vinden. Daarbij merken wij op dat:

- de in de voorschriften aangegeven maximaal toelaatbare geluidsniveaus op de controlepunten mede gezien de invloed van verschillende andere bedrijven op het industrieterrein, niet altijd per bedrijf afzonderlijk zijn te meten. Naast het uitvoeren van immissiemetingen zal controle van deze geluidsniveaus daarom plaats kunnen vinden door het verrichten van metingen op bronniveau aangevuld met overdrachtsberekeningen
- de controlepunten deels ter plaatse van woningen zijn gesitueerd
- de in de vergunning opgenomen geluidsniveaus door ons zijn berekend met behulp van het computerprogramma Geonoise van DGMR raadgevende ingenieurs b.v.

De in de handleiding "Meten- en Rekenen Industrielawaai" (uitgave 2004) module C methode II voorgescreven luchtabSORPTIECOëFFICIËNT (alu) blijkt voor grote industrieterreinen met open procesinstallaties op grotere afstand van het industrieterrein een te conservatieve inschatting van de optredende luchtdemping te geven. Uit een onderzoek van TNO-TPD voor het Rijnmondgebied blijkt de werkelijkheid voor dit soort industrieterreinen beter benaderd te worden met een aangepaste luchtabSORPTIECOëFFICIËNT ($a_{lu, TNO}$). De Directie Ruimte, Milieu en Water van de Provincie Zeeland heeft aan de Inspectie Milieuhygiëne om toestemming verzocht tot toepassing van deze aangepaste luchtabSORPTIECOëFFICIËNT op het industrieterrein Vlissingen-Oost/Terneuzen-West. Bij brief van 17 juli 2001/23 oktober 2001 (kenmerk vlo 130701012T/LC) heeft de Inspectie Milieuhygiëne toestemming gegeven voor het gebruik van deze aangepaste luchtabSORPTIECOëFFICIËNT voor dit industrieterrein. Bij het bepalen van de in de vergunning opgenomen geluidsniveaus is gebruik gemaakt van deze aangepaste luchtdemping.

BBT

Op grond van het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport en de daarin opgenomen geluidsvermogens van de verschillende installaties hebben wij geconcludeerd dat binnen de inrichting te gebruiken machines, met betrekking tot de geluidsemissie, overeenkomen met vergelijkbare machines in soortgelijke inrichtingen. Naar onze mening wordt recht gedaan aan het BBT-beginsel.

Conform de "Circulaire geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting" van 29 februari 1996, worden voertuigpassages buiten de inrichtingsgrenzen niet beoordeeld voor inrichtingen gelegen op gezoneerde industrieterreinen.

5.7 Oppervlaktewater/afvalwater

Op de lozing van afvalwater is de "Instructie-regeling lozingsvoorschriften milieubeheer" van 15 maart 1996 van toepassing. In het kader van die regeling dienen regels gesteld te worden met het oog op de kwaliteit van het op het openbaar riool te lozen bedrijfsafvalwater.

Volgens artikel 2, derde lid, van die regeling moet, indien een Wvo-vergunning is vereist of algemene voorschriften krachtens de Wvo gelden, in ieder geval de zogenaamde "vangnetbepaling" worden opgenomen. Dat houdt in dit geval in dat slechts bedrijfsafvalwater in het riool mag worden gebracht, indien door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:

- a. de doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur, en
- b. de verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool.

Door voornoemde instructie op te nemen in hoofdstuk 5 is deze instructie-AMvB voldoende in acht genomen.

Voor de inrichting is 10 februari 2000 een vergunning (nr. WVO 1047) op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) verleend door Rijkswaterstaat Directie Zeeland. Uit zowel het vooroverleg over de revisievergunning als uit de mondeling ingewonnen informatie van Rijkswaterstaat Directie Zeeland, is gebleken dat er geen noodzaak is tot het actualiseren van de vergunning ingevolge de Wvo.

5.8 Natuur en Landschap

De raad van de Europese Gemeenschappen heeft in 1979 de Richtlijn 79/409/EEG vastgesteld inzake het behoud van de vogelstand (hierna Vogelrichtlijn). In 1992 is door deze raad de Richtlijn 92/43/EEG (hierna Habitatrichtlijn) vastgesteld. Het doel van deze richtlijn is omschreven als: *"bijdragen tot het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitat en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten waarop het Verdrag van toepassing is."*

Artikel 6 van de Habitatrichtlijn is een cruciaal onderdeel van het hoofdstuk "instandhouding van de natuurlijke habitat en de habitat van soorten" van de Habitatrichtlijn. Het stelt het raamwerk voor betreffende natuurbescherming en -bescherming in "natura 2000"-gebieden en omvat voorschriften inzake pro-actieve, preventieve en procedurele maatregelen. Het slaat zowel op de uit hoofde van de Vogelrichtlijn aangewezen speciale beschermingszones als op de gebieden waarop de Habitatrichtlijn van toepassing is.

Artikel 6, eerste lid, van de Habitatrichtlijn voorziet in het treffen van de nodige instandhoudingsmaatregelen en is hoofdzakelijk gericht op positieve en pro-actieve ingrepen. Artikel 6, tweede lid, bepaalt dat kwaliteitsverlies van habitat en aanzienlijke verstoring van soorten moeten worden vermeden. De nadruk ligt op preventie. Artikel 6, derde en vierde lid, voorzien in een reeks procedurele en feitelijke waarborgen ten aanzien van plannen en projecten die significante gevolgen kunnen hebben voor een aangemeld c.q. aangewezen gebied.

Door onderzoeksbureau Bilan is in januari en februari 2005 een natuurtoets uitgevoerd om te bepalen of de activiteiten en bijbehorende emissies aantoonbare effecten zouden hebben op soorten binnen het Habitat- en Vogelrichtlijngebied Westerschelde. Tevens is hiermee een uitwerking gegeven aan de flora- en faunatoets. Wij hebben de resultaten van het rapport beoordeeld en komen op basis hiervan tot de volgende conclusies. In de omgeving van de inrichting is sprake van enkele Habitat- en Vogelrichtlijngebieden, waarvan het Rammekensschor op een afstand van ongeveer 1300 meter, als mogelijk kwetsbaar werd geselecteerd. Het Rammekensschor is met name belangrijk voor watervogels. Door de grote afstand van dit kwetsbare gebied ten opzichte van de inrichting van de Scheldespoort B.V. en Schelde Marinebouw B.V. wordt de invloed zeer klein geacht gezien de activiteiten die binnen de inrichting worden uitgevoerd. Het Rammekensschor is een binnendijkse gebied bij voormalig Fort Rammekens. Eventuele verontreinigingen op het buitendijkse oppervlaktewater zal op het binnendijkse gebied geen invloed hebben.

Maatregelen in het kader van de genoemde richtlijnen zijn gelet op het voorgaande dan ook niet vereist.

5.9 Verkeer

Er werken momenteel circa 400 mensen op de locatie. Het vrachtverkeer bestaat uit ongeveer 25 vrachtwagens per dag. Gelet op de ligging van de inrichting op een industrieterrein en goed ontsloten is via de Ritthemsestraat, Engelandweg en Sloeweg worden geen bijzondere effecten ten aanzien van dit onderwerp verwacht. In deze beschikking zijn dan ook geen voorschriften opgenomen voor verkeer.

5.10 Energie

In de circulaire van de ministeries van EZ en VROM "Energie in de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer" van 1999 is beschreven op welke wijze dit dient te gebeuren. Belangrijk uitgangspunt is dat, energetisch gezien, zoveel mogelijk de stand der techniek wordt toegepast.

Om te bepalen of er al dan niet voorschriften met betrekking tot energiebesparing opgenomen moeten worden, dient eerst te worden bepaald of energie een relevant onderwerp is. Het aspect energie is relevant als de inrichting jaarlijks meer dan 50.000 kWh elektriciteit of 25.000 m³ aardgas gebruikt. Het verbruik van energie in de onderhavige inrichting bestaat uit 790.000 m³ aardgas, 225.000 kg propaan en 12.262.000 kWh elektriciteit.

Rekening houdend met deze getallen achten wij het noodzakelijk dat extra aandacht wordt besteed aan het treffen van energiebesparende maatregelen. In hoofdstuk 4 van de voorschriften hebben we bepalingen opgenomen die bij zullen dragen aan een beperking van het energiegebruik. Zo is in voorschrift 4.1 opgenomen dat bij vervanging van oude (bestaande) motoren de nieuwe motoren ten minste te laten voldoen aan de voorgeschreven rendementseisen. De inrichting is niet toegetreden tot een meerjarenafspraken energie-efficiency 2001-2012 (mja2). Het bevoegd gezag heeft in dergelijke situaties afgesproken de vergunninghouder via voorschriften te verplichten alsnog een energiebesparingonderzoek uit te voeren.

5.11 Afvalstoffen

Binnen de inrichting ontstaat een hoeveelheid gevaarlijk afval en bedrijfsafval. Dit afval wordt binnen het bedrijf opgeslagen en afgevoerd naar hiervoor aangewezen bedrijven.

Afval van gritstralen, afval van (mengsels van) oplosmiddelen en afval van verf en lak, zijn afvalstoffen die gezien de aard en hoeveelheid daarvan extra aandacht dienen te krijgen. Daarom hebben wij in voorschrift 11.1 opgenomen dat de vergunninghouder de mogelijkheden tot afvalreductie dient te onderzoeken met betrekking tot het ontstaan van deze afvalstoffen. Dit onderzoek concentreert zich voornamelijk op de nieuwbouwactiviteiten, omdat de invloed van de vergunninghouder bij de reparatiewerk slechts beperkt is.

Gelet op de aard en hoeveelheid van de overige afvalstoffen die ontstaan binnen de inrichting, achten wij het niet noodzakelijk om nadere voorschriften te stellen.

5.12 Grond- en hulpstoffen

Ons beleid is gericht op een zuinig gebruik van primaire grondstoffen en de toepassing van milieuvriendelijke grond- en hulpstoffen. De aard van de activiteiten van de scheepswerf, alsmede de bij ons bekend zijnde gegevens inzake de binnen de inrichting toegepaste grond- en hulpstoffen, geven geen aanleiding tot het opnemen van specifieke voorschriften. In het hoofdstuk lucht is daarnaast de nodige aandacht besteed aan het voorkomen en beperken van de emissies die ten gevolge van het gebruik van de grond- en hulpstoffen ontstaan.

5.13 (Externe) Veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid betreft de beheersing van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij onder meer om de risico's die verbonden zijn aan de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen. Zoals in het NMP4 (Nationaal Milieubeleidsplan) is aangegeven, is de basis van het huidige risicobeleid dat het gevaar van een activiteit acceptabel is wanneer:

- op een bepaalde plaats een daar aanwezig individu geen hogere kans op overlijden heeft dan maatschappelijk is geaccepteerd (het plaatsgebonden risico, voorheen individueel risico);
- de kans op een groot ongeluk met veel slachtoffers voldoet aan de daaraan gestelde norm (het groepsrisico).

Het plaatsgebonden risico is een maatstaf voor de persoonlijke veiligheid van mensen die in de omgeving van een risicovolle activiteit verblijven. Het groepsrisico voegt daar als maatstaf aan toe de verwachte omvang van een ongeval uitgedrukt in het aantal dodelijke slachtoffers, gegeven de kans op dat ongeval.

Het plaatsgebonden risico geeft per locatie de kans per jaar aan dat een persoon op die plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval bij risicovolle activiteiten. De norm voor het plaatsgebonden risico bedraagt 10^{-6} per jaar (d.w.z. een kans van één op de miljoen per jaar).

Het groepsrisico geeft de kans aan dat een groep personen in de omgeving overlijdt ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. Het gaat dus om het aantal mogelijke slachtoffers wanneer zich een ongeval voordoet. De hierbij gehanteerde norm voor inrichtingen bedraagt:

- 10 of meer doden: kans van één op honderdduizend (10^{-5}) per jaar;
- 100 of meer doden: kans van één op tien miljoen (10^{-7}) per jaar;
- 1000 of meer doden: kans van één op één miljard (10^{-9}) per jaar, etc.

Het toetsingskader van de aanvraag voor de veiligheid bestaat uit:

1. de beleidsvisie Externe Veiligheid van de provincie Zeeland; daarin zijn de nationale beleidskaders samengebracht en deels uitgewerkt.
2. Maatregelen en voorzieningen ter beperking van de risico's.

ad 1

De propaantank bepaalt het maatgevende risico voor externe veiligheid van de inrichting. De 10^{-6} risico-contour van een propaantank met inhoud 50.000 liter ligt op 162 meter rondom de tank. Binnen de 10^{-6} contour bevinden zich geen kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten. Het groepsrisico ten aanzien van de bevolking is nihil. Hiermee wordt voldaan aan de beleidsvisie Externe Veiligheid van de Provincie Zeeland. Het BEVI (besluit externe veiligheid inrichtingen) is niet van toepassing.

ad 2

In voorschrift 9.2.3 zijn richtlijnen opgenomen voor de opslag van propaan in een bovengrondse tank. Hiermee is geborgd dat het risiconiveau zo laag als mogelijk is.

6. Zienswijze met betrekking tot de ontwerp-revisievergunning.

Op 11 januari 2006 hebben we de volgende zienswijzen ontvangen van NautaDutilh, namens Schelde Marinebouw BV en Scheldepoort B.V.

1. Algemeen

Er zijn twee vergunninghouders: Schelde Marinebouw B.V en Scheldepoort BV. De vergunning spreekt over "de vergunninghouder". Aanvrager vraagt om een begripsbepaling waarin aangegeven wordt dat met "vergunninghouder" beide partijen worden bedoeld.

In de beschikking staat in de considerans onder 1 Vergunnings situatie aangegeven dat beide rechtspersonen in de vergunning aangesproken worden als "vergunninghouder". Beide rechtspersonen worden op de inrichting vertegenwoordigd door een eigen directeur die beiden verantwoordelijk zijn voor de gehele inrichting.

2. Algemeen

Aanvrager verzoekt om duidelijk in de voorschriften aan te geven wat vergunningverlener verstaat onder scheepsnieuwbouwactiviteiten en onder reparatiewerkzaamheden.

Wij zijn van mening dat de beide termen, zoals in de voorschriften genoemd, voldoende duidelijk zijn:

daar waar in de voorschriften gesproken wordt over reparatiewerkzaamheden verstaan we de activiteiten die in/op de open dokken worden uitgevoerd. Daar waar we specifiek de term scheepsnieuwbouwactiviteiten noemen betreft het werkzaamheden die in de (dichte) hallen plaatsvinden.

3. Voorschrift 1.1

Dit voorschrift is ongeoorloofd omdat de Wet milieubeheer zelf reeds een zorgplicht kent, namelijk artikel 1.1a. Verzocht wordt dit voorschrift alsmede alle verwijzingen hiernaar te schrappen.

Dit voorschrift is steeds bedoeld als een verdere uitwerking van het algemene zorgplicht artikel uit de Wet milieubeheer; recente uitspraken duiden er op dat de Raad van State een dergelijke uitwerking niet toestaat. Dit voorschrift 1.1 zullen we verwijderen. Wij passen de voorschriften 7.1.1, 10.6 en 11.1 hierop aan.

4. Voorschrift 1.3 (inmiddels 1.2)

Dit voorschrift brengt het risico met zich mee dat documenten en/of richtlijnen waarnaar verwezen wordt, na vaststelling van de definitieve vergunning maar voor de inwerkingtreding hiervan, in voor vergunninghouder ongunstige zin worden gewijzigd, zonder dat zij hiervan kennis hebben (kunnen) nemen. Aanvrager verzoekt dit voorschrift te schrappen dan wel zodanig aan te passen dat steeds de versie van de documenten en/of richtlijnen geldt die ten tijde van de vaststelling van de vergunning actueel is.

Voorschrift 1.3 (inmiddels 1.2) is aangepast overeenkomstig het gestelde in de zienswijze. We hebben het "van kracht worden" gewijzigd in "de inwerkingtreding".

5. Voorschrift 1.5 (inmiddels 1.4)

Dit voorschrift is onredelijk bezwarend, omdat onduidelijk is op welke werkzaamheden dit voorschrift betrekking heeft alsmede aan welke eisen de noodzakelijke voorschriften en instructies moeten voldoen. Dit voorschrift brengt het risico met zich mee dat de bedrijfsvoering onnodig star wordt, hetgeen wordt versterkt door de eis van schriftelijke toestemming in gevallen waarbij van de geldende procedures moet worden afgeweken. Certificering van verfspuiters conform het VOS-besluit is vervallen. De aanvrager verzoekt om voorschrift aan te passen door alles vanaf de zinsnede die begint met "*volgens daartoe door de bedrijfsleiding*" te schrappen.

Gezien de aard van de uit te voeren werkzaamheden zijn wij van mening dat door het opnemen van dit voorschrift de vergunninghouder verplicht is te zorgen voor een adequate uitvoering van alle milieu-relevante werkzaamheden binnen de inrichting. Voldoende kennis, vaardigheden en duidelijke verantwoordelijkheden zijn met name bij het verfspuitproces in de open dokken een basis voor een verantwoorde werkwijze. Het VOS-besluit is met ingang van 28 april 2006 niet meer van kracht, daarmee komt er ook een einde aan de verplichte opleiding van spuiters en aan de typekeuring voor hoogrendement spuitapparatuur. Dit laat onverlet dat de vergunninghouder moet aantonen welke kwaliteitseisen hij aan de verfspuiters stelt. En op welke wijze de vergunninghouder dit borgt. Het opnemen van dit voorschrift brengt volgens ons geen extra risico van een onnodig starre bedrijfsvoering met zich mee. Verder blijft het "oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn" van kracht. Daarmee blijven de eisen aan emissiegrenswaarden, reductieprogramma's en oplosmiddelenboekhouding onveranderd bestaan.

Wij handhaven dit voorschrift.

6. Voorschrift 3.3

De norm "87+8logP" is kennelijk overgenomen uit de VAMIL-list 2003, in de huidige VAMIL-lijst 2006 is deze eis niet langer opgenomen. Daar in voorschrift 3.1 en 3.2 de maximaal toegestane geluidemissie geregeld is, verzoekt aanvrager dit voorschrift te schrappen.

Wij eisen van de vergunninghouder enkel dat er gebruik gemaakt wordt van de best beschikbare technieken; het al dan niet voorkomen op de VAMIL lijst is hierbij geen bepalende factor.

Wij handhaven dit voorschrift.

7. Voorschrift 5.4

Een aantal opgenomen lozingseisen zijn aanzienlijk aangescherpt t.o.v. de vigerende Wm-vergunning van 28 september 2000. Aanvrager stelt dat beide aanscherpingen niet gemotiveerd zijn en vraagt zich af of deze aanscherpingen zich wel verhouden met ALARA. Verder moet zonder olie-afscheider kennelijk Met olie-afscheider zijn.

De eisen ten aanzien van indirecte lozingen zijn inderdaad ten onrechte aangescherpt. Voorschrift is aangepast aan de eisen als gesteld in de vigerende WVO-vergunning.

8. Voorschrift 6.1

Voorschrift beoogt uitvoering te geven aan zorgplicht ex artikel 1.1a Wm en is daarmee ongeoorloofd, want overbodig. Bovendien is het voorschrift in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel omdat onduidelijk is wat verstaan wordt onder "het gevaar van verontreiniging" en "een bevredigende toestand". Verder is onduidelijk waarvan vergunninghouder de directie RMW zo spoedig mogelijk op de hoogte moet brengen.

Uitgangspunt van dit voorschrift is te voorkomen dat er bij beëindiging van een (deel-)activiteit onnodige verontreiniging van bodem, lucht of water plaatsvindt. De vergunninghouder stelt de directie Ruimte, Milieu en Water op de hoogte van de genomen maatregelen als geëist in de eerste alinea van het voorschrift. Onder een bevredigende toestand verstaan wij een toestand waarbij de risico's op verontreiniging van lucht, water en bodem als gevolg van de beëindigde (deel-)activiteit middels maatregelen geheel zijn voorkomen. Beëindigen wil zeggen dat de genoemde (deel-) activiteit niet meer binnen de inrichting plaats zal vinden; het betreft hier geen werkzaamheden die van Scheldepoort naar Schelde Marinebouw gaan of andersom. Beide rechtspersonen worden, als gesteld in de considerans, aangesproken als vergunninghouder.

Wij handhaven het voorschrift.

9. Voorschrift 6.2

Dit voorschrift roept vraagtekens op vanwege het feit dat er feitelijk sprake is van twee vergunninghouders; te weten Schelde Marinebouw bv en Scheldepoort b.v. Onduidelijk is wat verstaan wordt onder "direct" melden. De aanvrager verzoekt het voorschrift als volgt te wijzigen: "Binnen zeven werkdagen na

de feitelijke beëindiging van (een deel van) de bedrijfsactiviteiten of (een deel van) een productieproces meldt vergunninghouder dit aan de directie Ruimte, Milieu en Water. Indien de desbetreffende activiteit c.q. het desbetreffende productieproces wordt voortgezet door de andere vergunninghouder, wordt hiervan eveneens melding gemaakt".

Er is sprake van twee rechtspersonen die aangesproken worden als "de vergunninghouder". Dat wil zeggen dat als een activiteit wordt voortgezet door de andere rechtspersoon dit niet aan de directie Ruimte, Milieu en Water hoeft te worden gemeld. Wij zijn van mening dat de term "direct" melden duidelijk is. Wij handhaven dit voorschrift.

Zowel Scheldepoort als Schelde Marinebouw verzoeken om bijlage 2 van de aanvraag niet te waarmerken, ten einde te voorkomen dat deze terreinindeling deel uit gaat maken van de vergunning.

In het Inrichtingen- en vergunningenbesluit is opgenomen welke stukken bij een aanvraag moeten zijn gevoegd. De terreinindeling, zoals deze in bijlage 2 is opgenomen, is een van de stukken die bij de aanvraag moet zijn gevoegd. Uit het oogpunt van handhaafbaarheid dient de terreinindeling ook deel uit te maken van de vergunning. Het feit of het deel van de inrichting behoort tot Scheldepoort dan wel Schelde Marinebouw speelt hierbij geen rol, beide rechtspersonen worden aangesproken als de vergunninghouder. Wij zien geen reden om de terreinindeling geen deel uit te laten maken van de vergunning. Wij zullen derhalve niet aan dit verzoek voldoen.

Omdat het in bepaalde gevallen opportuun kan zijn eerst na beëindiging van bepaalde bedrijfsactiviteiten en/of (delen van) productieprocessen een bodemonderzoek uit te voeren stelt de aanvrager voor de tweede volzin te beginnen met "Bij voorkeur" en achter deze zin de volgende zin te plaatsen: "De onderzoeksplicht geldt niet in geval de vergunninghouder bestaande bedrijfsactiviteiten c.q. productieprocessen vervangt door andere activiteiten c.q. productieprocessen dan wel in geval de desbetreffende activiteit c.q. het desbetreffende productieproces wordt voortgezet door de andere vergunninghouder".

De gevraagde toevoeging "bij voorkeur" is onduidelijk en heeft o.i. geen meerwaarde.

Als gesteld in de considerans worden beide rechtspersonen in de vergunning aangesproken als "vergunninghouder". Beide rechtspersonen worden op de inrichting vertegenwoordigd door een eigen directeur die in feite gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de gehele inrichting. Hieruit volgt ook dat als de andere rechtspersoon de activiteit overneemt er geen sprake is van beëindiging van de activiteit. Dit voorschrift geldt enkel bij het daadwerkelijk beëindigen van een activiteit. Wij zullen derhalve niet aan dit verzoek voldoen.

Verder verzoekt de aanvrager derde volzin te wijzigen in: "De vergunninghouder legt de resultaten van het onderzoek zo spoedig mogelijk ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water".

Om eventuele omissies te voorkomen willen wij voor de feitelijke beëindiging van een activiteit de gevraagde informatie ter beschikking hebben. Wij zullen derhalve niet aan dit verzoek voldoen.

10. Voorschrift 7.1.1

De zinsnede "en streeft als gesteld in voorschrift 1.1 waar mogelijk naar vermindering van de milieubelasting" beoogt uitvoering te geven aan de zorgplicht ex artikel 1.1a Wm en is daarmee ongeoorloofd, want overbodig.

De zinsnede is aangepast. Het voorschrift 7.1.1 zelf is niet ongeoorloofd, want het geeft de voorwaarden aan die wij stellen aan een beheerssysteem, waarmee de vergunninghouder op hoofdlijnen aantoont de milieubelasting te beheersen en waar mogelijk te streven naar vermindering.

Verder is dit voorschrift dermate onduidelijk dat het in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel. Onduidelijk is wat provincie bedoelt met termen als: "bevoegdheden van toezichthouders" en "vastlegging van gemaakte keuzes omtrent invulling van werkwijzen en procedures en borging daarvan".

Voor de uitwerking van het beheerssysteem zijn een aantal aspecten genoemd waar de vergunninghouder nader op in moet gaan. Deze aspecten zijn met name gericht op de activiteiten bij de reparatiewerven en het toezicht op de goede uitvoering hiervan. Zoals in het voortraject meerdere malen besproken is, willen wij weten welke leidinggevende medewerkers verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de werkzaamheden en welke medewerkers de bevoegdheid hebben om bepaalde werkzaamheden stil te leggen dan wel aan te passen aan de omstandigheden. Verder willen we dat achteraf duidelijk is na te gaan waarom bepaalde keuzes gemaakt zijn. Daarbij denken wij ondermeer aan de wijze waarop de verfspuitactiviteiten hebben plaatsgevonden; waarom is een werk stop gezet of waarom juist niet. Ook achteraf moet nagegaan kunnen worden welke beschermende maatregelen door vergunninghouder genomen zijn om overlast te voorkomen.

Wat wordt verstaan onder "weersomstandigheden", alleen windkracht is immers relevant.

Behalve windkracht kunnen inderdaad ook andere zaken onder de noemer weersomstandigheden vallen. Windkracht is de enige relevante weersomstandigheid waarbij van vergunninghouder acties verwacht worden. De vergunninghouder meet de windkracht met behulp van een vaste windmeter, welke geplaatst is op gebouw 13, de werkplaats van Scheldepoort. Het voorschrift is in deze zin verduidelijkt.

11. Voorschrift 7.3.1

Ingevolge dit voorschrift moet een volledig, transparant, functionerend en gedocumenteerd meet- en registratiesysteem in werking zijn. De beschrijving van dit monitoringsysteem moet (op hoofdlijnen) ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water worden voorgelegd. Aanvrager vindt voorschrift dermate onduidelijk en/of onbepaald, dat dit in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel. Onduidelijk is wat er moet worden gemeten dan wel geregistreerd. Ook is onduidelijk welke emissies naar de lucht via welke puntbronnen gemeten en of geregistreerd moeten worden. Bovendien moet op voorhand aangenomen worden dat een aantal van de (impliciet) opgelegde meetverplichtingen onredelijk bezwarend zijn vanwege de daarmee gemoeide kosten. Dit geldt in het bijzonder voor zowel diffuse emissies als voor emissie door lekverliezen.

Middels het opstellen van een meet- en registratiesysteem geeft de vergunninghouder aan op welke wijze hij de nadelige gevolgen voor het milieu bepaalt. Wij verwachten van de vergunninghouder dat deze weet waar welke emissies optreden en welke emissie hij wel/niet middels metingen/registratie kan bepalen. Als blijkt dat uit te voeren metingen onredelijk bezwarend zijn vanwege de daarmee gemoeid gaande kosten, dan verwachten wij dat de vergunninghouder met alternatieve voorstellen komt.

Hetzelfde geldt volgens de aanvrager voor de geluidbelasting van de inrichting. Aanvrager is van mening dat het veel eerder een taak van de vergunningverlener is om de geluidemissies van de inrichting periodiek te meten op de vastgestelde controlepunten. Verder zijn de eisen om te toetsen aan de vergunde waarden overbodig omdat de vergunning sowieso moet worden nageleefd. Volgens de aanvrager is het dan ook aan de vergunningverlenende instantie om toezicht uit te oefenen op de naleving en handhavingmaatregelen te treffen.

Als vergunningverlenende instantie toetst de provincie inderdaad of een inrichting voldoet aan de in de vergunning voorgeschreven eisen. Dit laat onverlet dat ook de vergunninghouder een aantoonplicht kent waarbij hij dan wel middels metingen dan wel anderszins aan de vergunningverlenende instantie aantoonst aan de gestelde voorwaarden te voldoen.

12. Voorschrift 8.1

In dit voorschrift is het onvoldoende duidelijk, welke Europese richtlijnen het betreft en welke de aangewezen (erkende) instanties zijn.

Dit voorschrift vervalt vanwege het van kracht worden van het besluit drukapparatuur voor de gebruikersfase. Net als bij de keuring voor gebruik valt nu ook de periodieke herkeuring tijdens de gebruiksfase onder verantwoordelijkheid van de werkgever. Ook hier geldt dat het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid keuringsinstellingen aanwijst, die de periodieke herkeuring mogen uitvoeren en wijzigingen en reparaties aan drukapparatuur moet begeleiden.

13. Voorschrift 8.2

In dit voorschrift is het onvoldoende duidelijk, welke Europese richtlijnen het betreft en welke de aangewezen (erkende) instanties zijn.

Ook dit voorschrift vervalt vanwege het van kracht worden van het besluit drukapparatuur voor de gebruikersfase.

14. Voorschrift 8.4

In dit voorschrift is het onvoldoende duidelijk, welke Europese richtlijnen het betreft en welke de aangewezen (erkende) instanties zijn.

Verder is dit voorschrift ongeoorloofd, nu dit niet strekt tot bescherming van het milieu. Er bestaat reeds een verplichting ingevolge de Wm om ongewone voorvallen aan het bevoegd gezag te melden.

Ook dit voorschrift vervalt vanwege het van kracht worden van het besluit drukapparatuur voor de gebruikersfase.

15. Voorschrift 10.2 (inmiddels 9.2)

Aanvrager is van mening dat er geen noodzaak bestaat om de procedure gritstraalwerkzaamheden te actualiseren en vraagt op grond waarvan de provincie van mening is dat de procedure niet langer voldoet. Gevraagd wordt om de tweede volzin te schrappen.

Voorschrift 10.2 verplicht de vergunninghouder gritstraalwerkzaamheden uit te voeren conform de door de directie Ruimte, Milieu en Water goedgekeurde procedure gritstralen (mei 1996). In paragraaf 5.5 van de beschikking onder *straalwerkzaamheden* wordt bij het opstellen van het nieuwe beheerssysteem, conform voorschrift 7.1.1, de vergunninghouder verzocht voor zover nodig, de huidige procedure gritstralen te actualiseren. Dit voor zover nodig is in voorschrift 10.2 nader ingevuld met ten minste eenmaal per vijf jaar. Dat wil dus zeggen dat de vergunninghouder ten minste eenmaal per vijf jaar nagaat of de betreffende procedure nog voldoet aan BBT. Zo niet dan moet de procedure worden aangepast om alsnog te voldoen aan BBT. Wij zullen de tweede volzin handhaven.

16. Voorschrift 10.5 (inmiddels 9.5)

1^e bullit point: Omwille van de duidelijkheid geeft aanvrager in overweging om achter "loodrechte wanden" het volgende in te voegen "boven de dokwand".

Omwille van de duidelijkheid is het voorschrift als gevraagd aangepast

17. Voorschrift 10.6 (inmiddels 9.6)

Gelet op de overige aan de vergunning verbonden emissienormen conform de NeR bestaat er geen noodzaak de onderhavige onderzoeksverplichting op te leggen.

Bovendien vindt de aanvrager de onderzoeksverplichting onnodig bezwarend, mede vanwege de gekozen periodiciteit. Het verbeteren van het productieproces, waarvan het voorkomen c.q. zoveel mogelijk beperken van emissies onderdeel is, is een discontinu proces en laat zich niet sturen door periodiek onderzoek. Verder rapporteert de aanvrager middels het jaarverslag de resultaten van de onderzoeken die door de branche geïnitieerd dan wel uitgevoerd worden.

Ook vindt aanvrager het onduidelijk welke emissies van luchtverontreinigende stoffen het betreft.

Het voorschrift lijkt met betrekking tot het zorgplicht artikel uit de Wet milieubeheer ongeoorloofd.

Behalve een stofemissie-eis bevat de vergunning geen andere in de NeR genoemde elementen.

De inrichting emitteert wel vluchtige organische stoffen, maar daar zijn geen emissie-eisen voor opgenomen. Rechtstreeks werkend is wel het "oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn milieubeheer. Dit besluit (staatsblad 2001, 161) heeft tot doel de emissie van vluchtige organische stoffen (VOS) bij twintig industriële activiteiten te voorkomen of te verminderen door het vaststellen van emissie-eisen. Naast dit Oplosmiddelenbesluit is in de staatscourant van 9 augustus 2001 de "Regeling oplosmiddelenboekhouding en metingen VOS-emissies" gepubliceerd. Dit is een verdere uitwerking van het Oplosmiddelenbesluit, die vooral ingaat op het meten en controleren van emissies en eisen stelt aan het gebruik van een oplosmiddelenboekhouding.

U stelt terecht dat de technieken zich niet door een periodiek onderzoek laten sturen. Maar het in beeld komen van en het eventueel toepassen van alternatieve technieken laat zich juist wel door periodiek onderzoek sturen. Het in dit voorschrift bedoelde onderzoek kan de vergunninghouder zelf, maar natuurlijk ook in samenwerking met de branche uitvoeren.

Het voorschrift 10.6 (inmiddels 9.6) is niet ongeoorloofd, want het geeft voor wat betreft emissies van luchtverontreinigende stoffen de voorwaarden aan die wij stellen aan het streven van de vergunninghouder naar vermindering van de milieubelasting. Wij handhaven dit voorschrift.

18. Voorschrift 11.1 (inmiddels 10.1)

Dit voorschrift is onredelijk belastend, mede gelet op de frequentie waarmee onderzoek verricht moet worden. Zie voor overwegingen de opmerkingen als genoemd onder nr. 17.

Uit de jaarverslagen blijkt dat de ontstane afvalstoffen en de hoeveelheid daarvan (o.a. 10 ton oplosmiddelen; 10 ton afval van verf en lak) van dien aard zijn dat een periodiek onderzoek naar reductiemogelijkheden gerechtvaardigd is. Wij handhaven het onderzoek.

19. Voorschrift 12.1(inmiddels 11.1)

Onduidelijk is wat verstaan wordt onder een kwantitatieve risico-analyse. Aan welke eisen moet deze analyse voldoen. Voorzover de analyse in het kader van de externe veiligheid wordt voorgeschreven, wijst aanvrager er op dat de inrichting niet onder het Bevi valt. De beleidsvisie externe veiligheid "Risico's Inzicht" heeft het in het kader van BRZO bedrijven over QRA's. Noch Scheldepoort, noch Schelde Marinebouw zijn een BRZO bedrijf. Uit paragraaf 6.13 blijkt dat de inrichting geen onaanvaardbare externe risico's met zich mee brengt; er bestaat derhalve dan ook geen noodzaak voor een QRA aldus de aanvrager.

Inzake het onderwerp kwantitatieve risicoanalyse kan wat betreft de eisen aan een risico analyse verwezen worden naar de richtlijn voor kwantitatieve risicoanalyse PGS3 (voorheen CPR 18). De constatering dat er niet voldaan moet worden aan de vereisten uit het BRZO 1999 is terecht. Het bedrijf vraagt echter wel vergunning aan voor een relevante hoeveelheid gevaarlijke stoffen. Het gaat om de opslag en de verlading van de gevaarlijke stoffen propaan en zuurstof.

Alleen voor propaan is, op basis van een standaard gevarenkaart van het RIVM, al duidelijk dat zowel de effectafstand als de risicocontour tot over de inrichtingsgrens loopt. De effecten en de risico's als gevolg van de opslag van zuurstof (in combinatie met die van propaan) zijn niet duidelijk. In de aanvraag heeft het bedrijf hier geen inzicht in gegeven. De noodzaak tot het uitvoeren van een QRA is dus zeker aanwezig.

Uit de gevarenkaart van RIVM, die een conservatieve inschatting van de risico's is, blijkt dat de risico's weliswaar niet onaanvaardbaar hoog zijn. De vergunning kan wel verleend worden, maar de effecten reiken wel tot buiten de inrichting in geval van een zwaar ongeval. Daarmee is de noodzaak van een nadere veiligheidsanalyse dus zeker aanwezig, waarvoor een QRA op basis van PGS 3 een effectieve analysemethode is.

Bovendien is in de beleidsvisie Externe Veiligheid (Risico's InZicht, op 7 oktober 2005 vastgesteld door Provinciale Staten van Zeeland) aangegeven dat de provincie streeft naar een zo veilig mogelijke situatie door het toepassen van de methodiek van "Best beschikbare technieken" (BBT). Door middel van het uitvoeren van een QRA kan er inzicht gegeven worden in de risico's en de mogelijk optredende effecten. Op basis van de voorgeschreven studie kunnen er, indien daar aanleiding toe is, eventueel maatregelen worden afgedwongen door de provincie Zeeland. Wij zullen derhalve niet aan dit verzoek voldoen.

20. Voorschrift 12.3 (inmiddels 11.3)

Onduidelijk is wat in dit voorschrift onder "noodplan" wordt verstaan; aanvrager beschikt over een ontruimingsplan. Verder kan het oordeel omtrent de noodzaak om het noodplan aan te passen niet aan de plaatselijke brandweer overgelaten worden. Deze heeft slechts een adviserende taak.

Een bedrijfsnoodplan is een overzicht van de door de organisatie genomen maatregelen en voorzieningen om effecten van calamiteiten te minimaliseren en te bestrijden. Een bedrijfsnoodplan geeft ondermeer een zo volledig mogelijk inzicht in de reeds genomen maatregelen voor het bestrijden van een calamiteit. Daarbij denken wij ondermeer aan brandblusmiddelen, communicatiemiddelen en medische voorzieningen. Ook bevat zij een overzicht van afspraken die gemaakt zijn ten aanzien van melding, waarschuwing omgeving, evacuatie, externe hulpverlening en bestrijding van de calamiteit. Verder bevat het bedrijfsnoodplan een handleiding met procedures en instructies voor de verantwoordelijke functionarissen om snel de juiste maatregelen te nemen waarmee aansluiting wordt verkregen op de (verplichte) bedrijfshulpverleningsorganisatie. Het noodplan is een uitgebreid document waarin alle aspecten die te maken (kunnen) hebben met de bedrijfsveiligheid opgenomen zijn. Het gaat daarbij dan ook om organisatorische maar ook fysieke maatregelen. Een ontruimingsplan is een onderdeel van het bedrijfsnoodplan. Het bedrijfsnoodplan dient werkbaar en up-to-date te zijn en moet voldoen aan relevante wet- en regelgeving.

In het kader van de Wet milieubeheer kan de brandweer adviseren om een bedrijfsnoodplan verplicht te stellen. Tevens kan de brandweer de inhoud van het plan controleren.

De constatering (of de stelling) dat de brandweer in dit geval slechts een adviserende taak heeft is op zich juist. Wij hebben, gezien hun rol inzake de rampbestrijding en crisisbeheersing, de brandweer een meer dan adviserende rol in deze te geven.

Voorschrift 12.3 (inmiddels 11.3) blijft ongewijzigd.

21. Voorschrift 13.1 (inmiddels 12.1)

Het voorschrift is onnodig beperkend; ook proefnemingen op het gebied van productietechnieken moeten mogelijk zijn.

In de tweede volzin na "mogelijke" het woord "nadelig" invoegen.

Het uitvoeren van proeven om een nieuwe productietechniek uit te proberen vallen ook onder dit het hoofdstuk "Grootschalige proeven."

Het voorschrift is in die zin aangepast. De tweede volzin blijft ongewijzigd: zodra er sprake is van mogelijke gevolgen voor buiten de inrichting spreken we van proeven waarvoor goedkeuring van de directie Ruimte, Milieu en Water nodig is.

22. Voorschrift 13.3 (inmiddels 12.3)

De termijn van zes weken na beëindiging van de proef is te kort nu hierbij geen rekening wordt gehouden met de tijd die de vereiste evaluaties vergen. Voorstel is het voorschrift als volgt aan te passen: "Binnen 6 weken na de evaluatie van de proef dient het evaluatierapport aan de directie Ruimte, Milieu en water te worden overlegd".

De in dit voorschrift gevraagde evaluaties hebben hoofdzakelijk betrekking op de mogelijke (nadelige) gevolgen voor de omgeving als gevolg van de uitgevoerde proefneming. Wij zijn van mening dat een evaluatierapport als hier bedoeld binnen zes weken gereed moet zijn. Het voorschrift wordt niet aangepast.

Op 12 januari 2006 hebben we de volgende zienswijzen ontvangen van Greenberg Traurig, namens CdMR B.V.

23. Algemeen waarborgen

De vergunningen die verbonden zijn aan de inrichting bevatten onvoldoende waarborgen om zowel het milieu als de relevante belangen van CdMR te beschermen tegen de zich voorgedaan hebbende vervui-

ling binnen en buiten het terrein van de inrichting en tegen mogelijke toekomstige incidenten van vervuiling buiten de inrichting.

Wij zijn van mening dat deze vergunning wel voldoende waarborgen bevat om alle nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen dan wel zoveel mogelijk te beperken. Verder wijzen wij ook naar het zorgplicht artikel 1.1.a van de Wm.

24. Algemeen handhaving

Daarnaast bieden de huidige vergunningen onvoldoende reële handvatten om op te treden en geven CdMR onvoldoende de mogelijkheid om te verzoeken handhavend op te treden. Voorschrift X4 uit de vergunning van 1992 biedt hiervoor onvoldoende aanknopingspunten.

De huidige vergunning komt te vervallen na de inwerkingtreding van deze vergunning. Een verzoek tot handhaving conform art. 18 van de Wm blijft mogelijk.

25. Algemeen aanscherping vergunningvoorwaarden

Het college van GS en Schelde Marinebouw B.V. en Scheldespoort B.V. zijn reeds geruime tijd in gesprek over aanscherping van de voorwaarden van de milieuvergunning. Hiermee erkent GS dat de vergunningvoorwaarden aangescherpt dienen te worden. De ontwerp-vergunning overziende bieden de voorschriften nog altijd onvoldoende bescherming voor het milieu en de belangen van CdMR bij een mogelijke verontreiniging met overspray.

Er is sprake van een revisievergunning. Dit is voor de provincie de gelegenheid om ook de voorschriften waar mogelijk te verbeteren dan wel te verduidelijken, kortom te actualiseren. Dat daarbij soms sprake is van een aanscherping van de voorschriften is evident en niet uniek. Dit is geen impliciete erkenning dat de huidige voorschriften aangescherpt moeten worden om aan de belangen van CdMR tegemoet te komen. Door de provincie is al langere tijd de wens geuit om een revisievergunningaanvraag te ontvangen, omdat er door de diverse meldingen en veranderingen Wm een enigszins ondoorzichtige situatie was ontstaan en de vergunning ondertussen door de leeftijd aan actualisatie toe was.

De voorzieningen die de KSG toepast moeten te allen tijde voldoen aan BBT.

Wij zijn van mening dat door een goede uitvoering van de verschillende voorschriften in deze vergunning en een goede borging daarvan c.q. controle daarop door de vergunninghouder er sprake is van voldoende bescherming voor de omgeving.

26. Voorschrift 1.5 (inmiddels 1.4)

CdMR verzoekt het voorschrift zodanig aan te passen dat voor situaties waarin de "door de bedrijfsleiding verstrekte voorschriften en instructies" te allen tijde schriftelijk dienen te worden vastgelegd en ter kennis gebracht van het betrokken personeel.

Ter verduidelijking van dit voorschrift passen we de eerste volzin in die zin aan dat alle "door de bedrijfsleiding verstrekte werkvoorschriften en instructies" schriftelijk verstrekt worden. Het ter kennis brengen van het betrokken personeel is gezien de inhoud van dit voorschrift overbodig.

De instructies zijn verwerkt in werkvoorschriften. In het beheerssysteem (voorschrift 7.1.1) zijn deze werkinstructies op hoofdlijnen verwoord. Om de bedrijfsvoering werkbaar te houden maken de werkvoorschriften zelf geen onderdeel uit van deze vergunning.

CdMR verzoekt om voor "situaties waarin bovenstaande voorschriften en/of instructies niet voorzien of waarbij daarvan moet worden afgeweken" dat de bedrijfsleiding steeds schriftelijk en geval per geval toestemming dient te verlenen.

Dit is al in dit voorschrift in de laatste alinea geregeld.

Verder dient telkens een afschrift van deze specifieke instructie aan GS gezonden te worden.

De beoogde instructies zijn altijd voor de provinciale toezichthouders op de inrichting ter inzage beschikbaar. Het heeft geen meerwaarde alle afwijkingen per geval aan Gedeputeerde Staten ter informatie te doen toekomen. Wij passen het voorschrift niet aan.

CdMR ontvangt graag een toelichting voor het gemaakte onderscheid tussen vergunninghouder en bedrijfsleiding.

In de considerans staat onder 1 welke rechtspersonen als vergunninghouder worden betiteld; namelijk Scheldespoort B.V en Schelde Marinebouw B.V. Op de inrichting hebben beide rechtspersonen een eigen bedrijfsleiding; d.w.z. het management dat de dagelijkse leiding heeft.

CdMR stelt verder voor dat GS expliciet toestemming verleent voor aanvang van werkzaamheden waarbij sprake is van een afwijking van de bestaande voorschriften en/of instructies, opdat externe controle mogelijk blijft.

Expliciete toestemming van GS voor aanvang van werkzaamheden, waarbij sprake is van een afwijking van de bestaande voorschriften en/of instructies past niet in de huidige werkwijze van vergunningverlening. Controle achteraf is altijd mogelijk (voorschrift 7.1.1 spreekt van vastleggen van gemaakte keuzes). Afwijken van de bestaande vergunningvoorschriften is niet toegestaan zonder dat hiervoor een expliciete toestemming conform de Wm is verleend door GS.

27. Voorschrift 2.1

CdMR vraagt zich af of de bodem van het eigen terrein van KSG is onderzocht op verontreinigingen die als gevolg van overspray door met name regen in de bodem terecht zijn gekomen.

CdMR wil graag inzage in de resultaten.

CdMR vraagt als er geen onderzoek heeft plaats gevonden of GS dan van plan is dit alsnog te laten uitvoeren.

De overspray zal met name in de bovenste grondlaag te vinden zijn, specifiek onderzoek naar verontreinigingen als gevolg van het verwaaien van de overspray is er niet gedaan.

Op het terrein zijn wel nulfase-bodemonderzoeken uitgevoerd, o.a bij nieuwbouwprojecten. ook is er bodemonderzoek als gevolg van een calamiteit uitgevoerd. De uitgevoerde bodemonderzoeken tonen plaatselijk met name in de bovenste tien centimeter verhoogde gehalten van enkele zware metalen. Waarschijnlijk veroorzaakt door opslag en gebruik van staalgrit. Daar waar overschrijdingen van de interventiewaarde is waargenomen heeft bodemsanering plaatsgevonden.

Wij zijn van mening dat de voorschriften als genoemd in hoofdstuk 2 en 6 van de revisievergunning voldoende garantie bieden voor de bescherming van de milieucomponent bodem. Een bodemonderzoek naar mogelijke verontreinigingen als gevolg van overspray schrijven we niet voor.

28. Voorschrift 7.1.1

CdMR vraagt om in het te ontwikkelen beheerssysteem ook de emissies naar de lucht veroorzaakt door scheepsreparatie mee te nemen en het beheerssysteem niet alleen te betrekken op scheepsnieuwbouw.

CdMR verzoekt om ook de hoeveelheid verbruikte verf per soort te registreren.

Inmiddels is gebleken dat, als aangegeven onder zienswijze 5, het "Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn milieubeheer" en de "Regeling oplosmiddelenboekhouding en metingen VOS-emissies" voor de inrichting van toepassing zijn. Het voorschrift is derhalve in die zin aangepast dat er een zo goed mogelijke registratie plaatsvindt van de gebruikte hoeveelheden verf en oplosmiddelen bij de reparatiewerf.

Tevens verzoekt CdMR om voor het inwerking treden van de vergunning de door KSG gebruikte spuitcabines door een onafhankelijk orgaan te laten certificeren en de gebruiksinstructies ervan schriftelijk vast te leggen.

Als gevolg van de nadere uitwerking, zoals verwoord in dit voorschrift, gaat vergunninghouder hier nader op in. Verder verwijzen wij naar staatsblad 163, jaargang 2006 waarin het besluit van 16 maart 2006 tot intrekking van het Besluit vluchtige organische stoffen Wms en de daarmee verband houdende regeling (o.a. de certificeringsplicht) vermeld staat. Zie verder hetgeen onder zienswijze 5 is verwoord.

CdMR verzoekt een nauwkeurige administratie over de tijdstippen waarop de spuitcabine wordt gebruikt en eveneens een administratie over het vervangen van de filterdoeken.

In voorschrift 7.2.1 wordt hierop reeds voldoende ingegaan.

CdMR stelt dat onomstotelijk vaststaat dat de vigerende vergunning onvoldoende bescherming biedt. CdMR verwijst hierbij naar de brief van expertisebureau Touw-Jansen van 23 augustus 2005, waarin dhr. Jansen namens CdMR reageert op de voorgenomen wijziging van de vergunning Scheldepoort b.v. en Schelde Marinebouw b.v..

De in het voorschrift genoemde aspecten zijn volgens CdMR louter theoretische parameters welke in de praktijk niet aangehouden worden. Het voorschrift is derhalve te vaag. CdMR stelt voor meer concrete (middel-) voorschriften op te nemen.

CdMR is van mening dat het niet aanvaardbaar is het gevraagde beheerssysteem slechts op hoofdlijnen en uiterlijk bij het van kracht worden van de beschikking ter goedkeuring voor te leggen. CdMR stelt voor om gezien de bewezen risico's voor milieu en omgeving dat aanvrager een volledig en uitgewerkt beheersplan ter goedkeuring aan GS voorlegt. Het college dient hier dan binnen de kortst mogelijke termijn over te beschikken en wel uiterlijk op het moment dat op de zienswijze wordt beslist. Belanghebbende partijen moeten de mogelijkheid hebben om vooraf zienswijzen op dit beheersplan in te dienen, die het college in haar overwegingen dient te betrekken.

Tot op heden was de provincie niet ontevreden met het vigerende beheerssysteem. Toch willen wij dat ook dit huidige beheerssysteem bekeken wordt op de noodzaak van actualisatie; voldoet het vigerende beheerssysteem aan de huidige normen en waarden; aan de huidige inzichten van goed rentmeesterschap. Daarom moet vergunninghouder het (geactualiseerde) beheerssysteem uiterlijk bij het van kracht worden van de vergunning ter goedkeuring aan de Directie Ruimte, Milieu en Water voorleggen. Wij zullen het beheerssysteem beoordelen, wat inhoudt dat er een appellabel besluit ontstaat. U bent dan in de gelegenheid om formeel te reageren op dit nieuwe document.

De wijze waarop nu het beheersplan als integraal en cruciaal deel van de vergunning tot stand komt, doet afbreuk aan het recht van belanghebbende om zich hierover deugdelijk uit te spreken. CdMR stelt dat als een volledige regeling, dus geen beheersplan op hoofdlijnen, uitblijft er niets verandert met betrekking tot de huidige vergunning, die volgens CdMR qua bescherming eenvoudigweg onder de maat is.

In het beheerssysteem legt de vergunninghouder op hoofdlijnen uit hoe hij de milieubelasting, veroorzaakt door de inrichting, beheerst. Het is niet conform onze huidige werkwijze om de werkvoorschriften tot in detail onderdeel van de vergunning te laten uit maken.

29. Voorschrift 7.2.1

CdMR verzoekt om apparaten die aan een certificering onderworpen zijn, na het uitvoeren van reparaties, verbeteringen en geconstateerde afwijkingen opnieuw en onmiddellijk aan een certificering te onderwerpen.

Certificering aan apparaten is geen onderwerp welke door middel van de Wet milieubeheer kan worden voorgeschreven. Verder is er door het intrekken van het "Besluit vluchtige organische stoffen Wms" geen mogelijkheid meer om verplichte keuring van de spuitapparatuur af te dwingen. Voor verdere toelichting zie staatsblad 163, jaargang 2006,

30. Voorschrift 7.3.1

CdMR vindt het niet aanvaardbaar dat het gevraagde meet- en registratiesysteem slechts op hoofdlijnen en uiterlijk bij het van kracht worden van de beschikking ter goedkeuring moet worden voorgelegd.

CdMR stelt voor om gezien de bewezen risico's voor milieu en omgeving dat aanvrager een volledig en uitgewerkt meet- en registratieplan ter goedkeuring aan GS voorlegt. Het college dient hier dan binnen de kortst mogelijke termijn over te beschikken en wel uiterlijk op het moment dat op de zienswijze wordt beslist. Belanghebbende partijen moeten de mogelijkheid hebben om vooraf zienswijzen op dit meet- en registratieplan in te dienen, die het college in haar overwegingen dient te betrekken. De wijze waarop nu het meet- en registratieplan als integraal en cruciaal deel van de vergunning tot stand komt, doet afbreuk aan het recht van belanghebbende om zich hierover deugdelijk uit te spreken.

Zie de weerlegging bij zienswijze 28.

CdMR vraagt uitdrukkelijk dat bij registratie van incidenten een voldoende nauwkeurigheid aan de dag wordt gelegd. Als objectieve norm verzoekt CdMR het volgende als uitgangspunt op te leggen: "Elk incident waarbij schade optreedt aan eigen of eigendommen van derden van welke aard ook, die dient te worden hersteld in oorspronkelijke staat dan wel dat er sprake is van een financiële tegemoetkoming (direct of indirect) moet worden geregistreerd en aan het college worden gemeld.

Bij het ter goedkeuring voorgelegde meet- en registratiesysteem zullen wij aandacht besteden aan de door vergunninghouder voorgestelde objectieve norm. Verder houdt de provincie, als bevoegd gezag, ook zelf een registratie bij van zowel klachten van derden als van meldingen van (bijna) incidenten door de vergunninghouder.

CdMR mist in dit voorschrift de registratie van het element meteo en verzoekt om een permanente monitoring van de weersomstandigheden.

De registratie van de windkracht, de enige relevante parameter waarbij van de vergunninghouder onder bepaalde omstandigheden (voorschrift 10.5) acties worden verwacht staat in voorschrift 7.1.1 voorgeschreven. Alle gewenste meteorologische gegevens zijn overigens op vrijwel elk moment via de KNMI opvraagbaar en derhalve onnodig bezwarend om door de KSG te laten registreren.

CdMR verwijst naar de brief van expertisebureau Touw-Jansen van 23 augustus 2005, waarin dhr. Jansen namens CdMR reageert op de voorgenomen wijziging van de vergunning Scheldepoort b.v. en Schelde Marinebouw b.v.

Alle voor deze revisievergunning relevante aspecten die in bovengenoemde brief naar voren gebracht zijn, zijn door CdMR ook verwoord. Nieuwe aspecten, welke relevant zijn voor deze revisievergunning worden niet ingebracht.

31. Voorschrift 10.4(inmiddels 9.4)

CdMR verzoekt een nauwkeurige administratie bij te houden van de verfnevelfilters die in de afzuigmonden van de spuihallen worden aangebracht. De genoemde termijn van 30 oktober 2010 ten aanzien van maatregelen om de stofconcentratie in de naar de buitenlucht afgevoerde lucht te reduceren naar max. 5mg/m³ vindt CdMR te lankmoedig, de termijn moet worden verkort naar het moment van het van kracht worden van de vergunning.

CdMR vindt dat dit voorschrift ook voor de spuitwerkzaamheden in het open dok moet gelden, waarbij aan de vergunninghouder de plicht moet worden opgelegd om te zoeken naar verf die minder overspray veroorzaakt. Uit het besluit blijkt ten onrechte niet of het college hieraan in het ontwerp-besluit aandacht heeft besteed.

Binnen de inrichting van de KSG-Vlissingen-Oost hebben wij door toepassing van voorschrift 7.3.1 voldoende borging voor een nauwkeurige administratie m.b.t. de vernevelfilters van de spuithallen. Na het van kracht worden van deze beschikking legt de vergunninghouder een beschrijving van het meet- en registratiesysteem op hoofdlijnen ter goedkeuring voor aan de directie Ruimt, Milieu en Water. Verder verwijzen wij naar hetgeen in het "Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn milieubeheer (staatsblad 161, jaargang 2001)" is geregeld ten aanzien van vereisten voor bestaande installaties: o.a. ten aanzien van metingen en controles (artikel 10) en ten aanzien de oplosmiddelenboekhouding (artikel 11).

In de voorschriften 10.3 en 10.4 (inmiddels 9.3 en 9.4) staat dat conform de Nederlandse Emissie Richtlijn (NER) de vergunninghouder uiterlijk 30 oktober 2010 maatregelen heeft doorgevoerd waardoor de stofconcentratie in de via puntbronnen naar de buitenlucht afgevoerde lucht niet meer bedraagt dan 5 mg/m_0^3 . Omdat een stofconcentratie van 5 mg/m_0^3 inmiddels als BBT beschouwd wordt hebben we de voorschriften 10.3 en 10.4 (inmiddels 9.3 en 9.4) aangepast. De maximale stofconcentratie in de geëmitteerde lucht mag per 31 oktober 2007 maximaal 5 mg/m_0^3 bedragen; tot die tijd bedraagt dit 10 mg/m_0^3 .

De KSG-Vlissingen-Oost is aangesloten bij de Stichting Quick Docking, alsmede bij de Vereniging Nederlandse Scheepsbouw Industrie (VNSI). Deze stichting en vereniging houden zich bezig met onderzoek naar de ontwikkeling van schone technieken en verfsoorten bij het conserveren van schepen. In de considerans van deze beschikking heeft het college van GS onder paragraaf 6.5 aangegeven dat de vergunninghouder is aangesloten bij het VNSI.

De toegepaste verfsoort bij een vaartuig op de reparatiewerf wordt door de eigenaar/reder van het vaartuig en verfleverancier bepaald. Hierdoor heeft de KSG-Vlissingen-Oost en de applicateur geen directe invloed op de verfkeuze.

32. Voorschrift 10.5 (inmiddels 9.5)

CdMR stelt dat de vergunninghouder niet voldoet aan de best beschikbare technieken als zij de verfspuitwerkzaamheden uitvoert conform dit voorschrift. CdMR vraagt zich af of nagegaan is of airless spuiten in alle gevallen wel de best beschikbare techniek is. Onduidelijk is welke andere technieken in ogenschouw zijn genomen en wie bepaald heeft of deze economisch en technisch haalbaar zijn.

CdMR verwijst daarbij naar de eisen die door Rijkswaterstaat, directie Zeeland worden voorgeschreven bij conserveren van vaste objecten.

CdMR stelt dat enkel het opleggen van maximale windsterkte onvoldoende is om verspreiding van overspray te voorkomen; andere bepalende factoren zijn volgens CdMR hoogte van de bron, hoeveelheid en karakter van overspray, plaatselijke turbulentie, plaatselijke thermieken en soortelijk gewicht van de verf. Het is volgens CdMR dan ook essentieel om werkzaamheden in de openlucht volledig preventief te omkaderen en overspray aan de bron te beperken.

CdMR verzoekt met de meeste aandring om het voorschrift 10.5 (inmiddels 9.5) aan te scherpen. En om het voorschrift aan te vullen met: "De vergunninghouder voorkomt nadelige effecten buiten de inrichting door het treffen van de nodige extra maatregelen."

In de considerans is aangegeven dat, hoewel de inrichting niet valt onder de Europese IPPC richtlijn, de 2^e draft van de Best available technique Reference Document Oppervlaktebehandeling met oplosmiddelen (versie september 2005) bij het opstellen van de voorschriften wel een rol gespeeld heeft. De door vergunninghouder toegepaste technieken voldoen aan de hierin beschreven best beschikbare technieken (BBT). Er is dan ook geen reden om de voorschriften aan te scherpen. Ook is aangegeven dat de definitieve BREF aanleiding kan zijn om vergunning aan te passen.

De in dit voorschrift gehanteerde windkrachten zijn te hoog om aan zinvolle risicobeperking te voldoen. CdMR noemt twee verzwarende elementen in deze.

In een drijvend dok komt het schip veel hoger te liggen, waardoor de werkzaamheden op grotere hoogte (kunnen) plaatsvinden, waardoor het effect van verwaaiing toeneemt.

Een drijvend dok heeft een open voor- en achterkant. De wind heeft hierin vrij spel, maar ook treedt er een zogenaamd "venturi-effect" op, waardoor de overspray zich gemakkelijk verspreid. Bovendien stelt CdMR is de dominante windrichting zuid-(zuid)-west; de richting waarin ook het dok ligt.

Om die reden verzet CdMR zich ook tegen de aanvraag voor de inrichting van een tweede drijvend dok parallel aan het reeds bestaande dok. De risico's op schadelijke belasting vanuit dit tweede drijvend dok voor de veranderde omgeving van de inrichting neemt hierdoor onevenredig toe in verhouding tot andere beschikbare installaties. CdMR verzoekt in deze om enkel een gegraven dok toe te staan.

Voor de in de ontwerp-beschikking genoemde windkrachten stelt CdMR de volgende waarden voor:
 bij een windkracht hoger dan 4 bft., legt vergunninghouder alle verfspuitwerkzaamheden stil met uitzondering van de verfspuitwerkzaamheden voor zover het delen betreft van het droog staande vaartuig die zich onder de dokwand bevinden;

bij een windkracht hoger dan 5 Bft., legt de vergunninghouder alle verfspuitwerkzaamheden stil met uitzondering van die verfspuitwerkzaamheden voor zover het delen betreft, niet zijnde de voor- en achtersteven, van het droog staande vaartuig die zich onder de dokwand bevinden;

bij een windkracht hoger dan 6 Bft., legt de vergunninghouder alle verfspuitwerkzaamheden stil.

Daarbij verzoekt CdMR uitdrukkelijk dat de vergunning niet voorziet om af te wijken van deze voorziene maatregel. Zo'n mogelijkheid is een ondergraving van de milieuvergunning en een uitnodiging om op commerciële druk van opdrachtgevers in te gaan met alle risico's van dien.

We zien geen aanleiding om de gehanteerde windkrachten naar beneden bij te stellen. We zien ook geen reden om een tweede drijvend dok te weigeren.

Afwijken van de in de voorschriften genoemde uitgangspunten is enkel toegestaan nadat de vergunninghouder extra beschermende maatregelen heeft getroffen. Deze maatregelen moeten vooraf door de directie Ruimte, Milieu en Water zijn goedgekeurd. Uiteraard speelt BBT hierbij weer een doorslaggevende rol.

CdMR verzoekt om aan beide zijden van het drijvend dok (in- en uitgang) een dubbele rij netten op te hangen tot een hoogte van 10 meter boven het dok en verzoekt eveneens dat beide openlucht dokken volledig worden omgeven door fijnmazige netten tot op een hoogte van 10 meter om straalstof en overspray op te vangen zo dicht mogelijk bij de bron. In de huidige vergunning worden fijnmazige netten wel voorgeschreven terwijl in de nieuw te verlenen vergunning niet meer over dergelijke netten gesproken wordt. CdMR mist een motivatie in deze.

Conform deze vergunning legt de vergunninghouder een beheerssysteem ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water. In dit beheerssysteem geeft vergunninghouder op hoofdlijnen aan hoe zij de milieubelasting beheerst. Hierin zal de vergunninghouder ondermeer aandacht moeten besteden aan de toepassing van dergelijke netten. In de werkvoorschriften, welke als gezegd geen deel van de vergunning uitmaken, vindt een nadere uitwerking plaats.

Uit de ontwerp-vergunning blijkt niet dat alternatieve verfspuitmogelijkheden voldoende onderzocht zijn. CdMR stelt voor als reëel alternatief een waterscherm te installeren. Ook andere alternatieven zouden op hun haalbaarheid onderzocht moeten worden. CdMR noemt daarbij de paintmaster (Duitse spuitrobot); pressurised rolling en electrostatisch spuiten.

Genoemde technieken komen in de 2^e Draft wel aan bod, maar worden in deze beschikking niet meer afzonderlijk beschouwd. Als gezegd kan de definitieve BREF aanleiding zijn om de vergunning aan te passen. Vooralsnog geeft de 2^e Draft daartoe geen aanleiding.

CdMR stelt dat het college niet heeft voldaan aan het toetsingskader van de artikelen 8.8 juncto 8.11 Wm. Er worden onvoldoende beschermende voorschriften opgelegd.

Zonder nadere motivering is het volgens CdMR onbegrijpelijk waarom gesteld wordt dat vergunninghouder thans zullen voldoen aan de best beschikbare technieken en waarom de door CdMR aangedragen alternatieven niet kunnen worden gevraagd.

In de considerans is reeds aangegeven dat, hoewel de inrichting niet valt onder de Europese IPPC richtlijn, er wel degelijk gekeken is naar de 2^e draft van de Best available technique Reference Document Oppervlaktebehandeling met oplosmiddelen (versie september 2005). De door vergunninghouder toegepaste technieken voldoen aan de hierin beschreven best beschikbare technieken (BBT). Er is dan ook geen reden om de voorschriften aan te scherpen. Wel is aangegeven dat de definitieve BREF aanleiding kan zijn om vergunning aan te passen; binnen de branche zelf (VNSI en de stichting Quick Dokking) doet men wel onderzoek naar alternatieve verfspuittechnieken. De vergunninghouder participeert in deze onderzoeken.

33. Voorschrift 10.6 (inmiddels 9.6)

CdMR verzoekt dat de inrichting jaarlijks onderzoekt en aan het college rapporteert.

De inventarisatie milieuvriendelijke grond- en hulpstoffen dient ook te gelden voor scheepsreparaties.

Dergelijke onderzoeken vergen de nodige inspanning en die mag men ook verwachten. Maar het rendement van dergelijke onderzoeken verbetert niet door de periodiciteit te wijzigen naar eenmaal per jaar. Zolang scheepseigenaren zelf de verf, die zij willen laten aanbrengen, mogen bepalen heeft een dergelijk toevoeging weinig effect. Daarbij moet de vergunninghouder al naar alternatieve verfspuittechnieken zoeken. Ook hier zal de definitieve BREF een belangrijke rol spelen. In het milieujaarverslag rapporteert vergunninghouder overigens jaarlijks over het verbruik.

34. Rapport Touw-Jansen

CdMR verzoekt uitdrukkelijk in te gaan op de opmerkingen uit het rapport van de heer Jansen van 23 augustus 2005.

Voor zover relevant zijn we er in de weerlegging van de zienswijzen op in gegaan.

Een gelijk verzoek doet CdMR voor het rapport ten behoeve van het college met betrekking tot de mobiele spuitinstallatie.

Certificering van apparaten is geen onderwerp welke door middel van de Wet milieubeheer kan worden voorgeschreven. Verder is er door het intrekken van het "Besluit vluchtige organische stoffen Wms" geen mogelijkheid meer om verplichte keuring van de spuitapparatuur af te dwingen. Voor verdere toelichting zie staatsblad 163, jaargang 2006, Overigens voldoet de spuitapparatuur aan het gestelde in de 2^e Draft.

35. IPPC

CdMR vraagt om te motiveren waarom de inrichting niet onder de IPPC valt, opdat onderzocht kan worden of het standpunt juist dan wel onjuist is. En of er op grond van de IPPC extra eisen gesteld moeten worden.

In bijlage 1 van de IPPC-richtlijn worden de categorieën genoemd van activiteiten waarbij de IPPC van toepassing is. De activiteiten van de vergunninghouder vallen hier niet onder, dus worden er ook geen extra eisen gesteld.

36. Wvo

CdMR verzoekt inzichtelijk te maken waarom het college van mening is dat er niet met verlener van de Wvo-vergunning in overleg getreden behoeft te worden om te onderzoeken of ook deze vergunning moet worden aangepast.

Rijkswaterstaat is als adviserend orgaan bij deze procedure betrokken en heeft in die hoedanigheid aangegeven akkoord te zijn met de procedure.

37. Hoorzitting

CdMR verzoekt om te worden uitgenodigd voor een hoorzitting alvorens er een finaal besluit genomen wordt.

De in de Wet milieubeheer beschreven procedure spreekt niet van een dergelijke procedure; onduidelijk is dan ook wat er met de resultaten van zo'n hoorzitting procedureel gedaan kan/mag worden. Echter de Wmvergunning komt tot stand via afdeling 3.4 van de Awb en deze spreekt wel over de mogelijkheid tot het mondeling indienen van zienswijzen: Art. 3:15 Awb. De termijn voor het mondeling indienen van zienswijzen bedraagt zes weken. Op het moment dat wij het verzoek tot het houden van een hoorzitting hebben ontvangen was het niet meer mogelijk om deze binnen de termijn te organiseren.

In ogenschouw genomen dat er gedurende de procedure al veel onderling overleg is geweest en dit tot op heden niet tot gelijklopende inzichten heeft geleid, zien we geen meerwaarde in een dergelijk overleg.

Op 28 maart 2006 hebben we van Greenberg Traurig, namens CdMR B.V. een aanvulling ontvangen op de eerder ingediende zienswijzen. Deze aanvulling is echter buiten de termijn voor het indienen van zienswijzen ingediend. Bovendien bestaat de aanvulling uit stukken die bij de rechtbank in Middelburg worden behandeld in het kader van een andere procedure. Wij gaan hier derhalve in deze vergunning niet verder op in.

Op 12 januari 2006 hebben we de volgende zienswijzen ontvangen van Ford Motor Company Limited:

38.

In september 2004 is Ford geconfronteerd met een vervuiling van verf van ruim 12.000 auto's die eigendom van Ford zijn/waren. De rechtbank te Middelburg heeft een deskundige benoemd om de oorzaak van de vervuiling vast te stellen. Mede doordat er vooralsnog geen andere oorzaak van de vervuiling denkbaar is, dient er bepaald rekening mee gehouden te worden dat de vervuiling is veroorzaakt door vergunninghouder.

Bij de vergunningverlening gaan wij hier inhoudelijk niet verder op in; dit wordt behandeld in een andere procedure. Zie ook de weerlegging van zienswijze 25.

39.

De in de ontwerp-vergunning opgenomen voorschriften zijn niet toereikend om overspray (het vrijkomen van damp en verfddeeltjes als gevolg van verf-, conserveer- en gritstraalwerkzaamheden) te voorkomen. **De opgenomen voorschriften verplichten de vergunninghouder tot het nemen van BBT-maatregelen, die de verwaaiing van overspray zo veel mogelijk moeten beperken. Het geheel voorkomen van overspray is vooralsnog geen reëel haalbare optie.**

40.

Uit de vergunning blijkt dat er sprake is van een uitbreiding. Er wordt in de vergunning echter niet ingegaan op deze uitbreiding, laat staan op de (extra) nadelige gevolgen die deze uitbreiding voor het milieu kan hebben. Nergens is beschreven of deze uitbreiding toelaatbaar kan worden geacht in het licht van de geldende regelgeving, bijv. op het gebied van flora en fauna, gebiedsbescherming, luchtkwaliteit, externe veiligheid etc. Noodzakelijke onderzoeken in dat verband ontbreken, waardoor er sprake is van een onzorgvuldige totstandkoming en een ontoereikende motivering van het ontwerp-besluit.

De uitbreiding is verwerkt in de vergunning. De voorschriften, waar van toepassing, gelden ook voor de gevraagde uitbreiding.

41.

Hetgeen in de toelichting en de voorschriften 7.1.1 en 10.5-10.6 (inmiddels 9.5 en 9.6) is bepaald, is (volstrekt) ontoereikend om overspray te voorkomen. Gelet op de bestaande voorschriften en het feit dat de schade aan de geparkeerde auto's zeer waarschijnlijk het gevolg is van overspray, moet worden aangenomen dat deze bestaande voorschriften ontoereikend zijn.

Zie de weerlegging van zienswijze 39.

42.

De thans voorgestelde voorschriften vormen in dat opzicht geen verbetering. Allereerst schiet het ontwerp tekort omdat in de toelichting wordt verwezen naar de gelding van de NeR en het "werkboek milieumaatregelen metaal- en elektrotechnische industrie", maar de betreffende richtlijnen zijn nergens in de voorschriften opgenomen en zijn daarom niet voorgeschreven.

De vergunninghouder dient bij het opstellen van het gevraagde beheerssysteem mede rekening te houden met de relevante onderdelen als verwoord in het werkboek metaal- en elektrotechnische industrie. Wij zullen de relevante emissiebeperkende maatregelen als genoemd in dit werkboek betrekken bij de goedkeuring van het beheerssysteem. De maatregelen dienen te voldoen aan BBT, waarmee ten minste aan de eisen als gesteld in de NeR wordt voldaan.

43.

De in voorschrift 10.5 (inmiddels 9.5) en 7.1.1 voorgeschreven maatregelen zijn te vaag en onzeker. Er wordt geregeld dat de emissies "zoveel mogelijk" moeten worden beperkt en er worden "uitgangspunten" genoemd die gelden bij bepaalde windsterkten. De voorschriften voldoen daarmee niet aan de eis van duidelijkheid en handhaafbaarheid.

Conform deze vergunning legt de vergunninghouder een beheerssysteem ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water. In dit beheerssysteem geeft vergunninghouder op hoofdlijnen aan hoe zij de milieubelasting beheerst. Wij willen dat het huidige beheerssysteem bekeken wordt op de noodzaak van actualisatie; voldoet het vigerende beheerssysteem aan de huidige normen en waarden; aan de huidige inzichten van goed rentmeesterschap. De vergunninghouder geeft hierin aan wat "zoveel mogelijk" is en hoe hij "rekening heeft gehouden met". De vergunninghouder legt dit (geactualiseerde) beheerssysteem uiterlijk bij het van kracht worden van de vergunning ter goedkeuring voor aan de Directie Ruimte, Milieu en Water. Wij beoordelen het beheerssysteem, wat inhoudt dat er een appellabel besluit ontstaat. U bent dan in de gelegenheid om formeel te reageren op dit nieuwe document.

In de werkvoorschriften, welke zoals gezegd geen deel van de vergunning uitmaken, vindt een nadere uitwerking plaats. Wij zijn van mening dat op deze manier het beheerssysteem voldoende bescherming biedt en ook goed handhaafbaar is.

44.

In het bijzonder geldt dit voor de verwijzing naar voorschrift 7.1.1, waaruit kennelijk moet worden afgeleid dat ook afwijkingen van bedoelde voorschriften mogelijk zijn, voor zover maatregelen zijn beschreven in het beheerssysteem. Een dergelijke constructie is niet acceptabel, omdat het beheerssysteem nog niet bestaat en Ford of enige andere belanghebbende daarop geen enkele invloed kan uitoefenen of terzake bezwaar maken.

Als de vergunninghouder dringende redenen heeft om af te wijken van hetgeen conform voorschrift 7.1.1 in het door ons goedgekeurde beheerssysteem is opgenomen, legt hij dit drie maanden vooraf ter goedkeuring aan ons voor. Het betreft hier wijzigingen met een meer structureel karakter en is geregeld in voorschrift 7.1.2.

Uiterlijk bij het van kracht worden van deze beschikking legt de vergunninghouder het beheerssysteem ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water. Dit houdt in dat er een appellabel besluit ontstaat. U bent dan ook in de gelegenheid om formeel te reageren op dit nieuwe document. Momenteel werkt de vergunninghouder op basis van het huidige niet gecertificeerde milieuzorgsysteem; waarbij de werkinstructies zijn opgesteld op basis van de dokvloeren kadedisciplines.

45.

Er wordt ten onrechte geen rekening gehouden met de windrichting. Indien de wind in de richting van het terrein van CdMR staat, dient de vergunninghouder alle verf- en gritstraalwerkzaamheden die buiten plaatsvinden stil te leggen. Tenzij kan worden aangetoond dat verrichten van dergelijke werkzaamheden bij wind in de richting van het terrein van CdMR in combinatie met een bepaalde windkracht beslist niet tot overspray kan leiden. De effecten van de windrichting zullen ook in de voorschriften tot uitdrukking moeten komen.

Hetgeen u stelt is correct: er is geen rekening gehouden met de windrichting. Verwaaiing van overspray is een gevolg van de windkracht en daarmee is rekening gehouden. Op deze wijze wordt ook rekening gehouden met bescherming van het oppervlaktewater en andere bedrijven in de nabijheid van KSG-Vlissingen-Oost. Wij zijn van mening dat de windkracht bepalend is voor de risico's van overspray; in het voorschrift is dit dan ook uitgewerkt.

In voorschrift 9.5 is vastgelegd tot welke windkracht in Beaufort er in de openlucht conserveer werkzaamheden mogen plaatsvinden en welke acties er van vergunninghouder worden verwacht.

46.

De voorschriften en instructies als bedoeld in voorschrift 1.5 (inmiddels 1.4), moeten te allen tijde schriftelijk worden vastgelegd en worden bewaard. Bovendien moet aangetoond kunnen worden dat de vergunninghouder kennis heeft genomen van de geldende voorschriften en instructies, zodat het in voorkomende gevallen duidelijk is welke specifieke voorschriften en instructies hebben gegolden. Als het nodig is van de schriftelijke voorschriften en instructies af te wijken, dan dient dit schriftelijk te zijn vastgelegd. Indien vast komt te staan dat de op het terrein van CdMR aangetroffen vervuiling afkomstig is van vergunninghouder, staat vast dat de huidige werkinstructies van de vergunninghouder niet voldoende toereikend zijn om overspray te voorkomen.

Gezien de aard van de uit te voeren werkzaamheden zijn wij van mening dat door het opnemen van dit voorschrift de vergunninghouder verplicht is te zorgen voor een adequate uitvoering van alle milieu-relevante werkzaamheden binnen de inrichting. Voldoende kennis, vaardigheden en duidelijke verantwoordelijkheden zijn met name bij het verfspuitproces in de open dokken een basis voor een verantwoorde werkwijze. De opgenomen voorschriften verplichten de vergunninghouder tot het nemen van BBT-maatregelen, die de verwaaiing van overspray zo veel mogelijk moeten beperken. Het geheel voorkomen van overspray is vooralsnog geen reëel haalbare optie. Zie verder de tekst bij zienswijze 5, 26 en 39.

47.

Onduidelijk is waarom in voorschrift 7.1.1 slechts emissies naar de lucht voor nieuwbouwactiviteiten zouden moeten worden opgenomen, terwijl ook bij reparatiewerkzaamheden (reguliere verfwerkzaamheden) emissie van verfdeeltjes plaatsvindt. In het te ontwikkelen beheerssysteem dienen ook emissies naar de lucht afkomstig van scheepsreparatiewerkzaamheden te worden opgenomen.

Het voorschrift heeft ook betrekking op de reparatiewerf. Wel is het voorschrift in die zin aangepast, dat ook de VOS-emissies welke ontstaan bij de verf (spuit-) activiteiten in beeld gebracht moeten worden; conform het Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn milieubeheer. Zie ook de weerlegging van zienswijze 28.

48.

De in voorschrift 7.1.1 opgesomde aspecten die door de reparatiewerf nader moeten worden uitgewerkt, moeten schriftelijk worden uitgewerkt en vastgelegd. De vergunninghouder moet ook de verbruikte hoeveelheid verf per soort vastleggen en dient een nauwkeurige administratie van de tijdstippen waarop de spuitcabine wordt gebruikt en de filters worden vervangen te worden bijgehouden.

De vergunninghouder legt het milieubeheerssysteem overeenkomstig voorschrift 7.1.1. op hoofdlijnen vast. Het milieubeheerssysteem wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Tot nu toe legde de vergunninghouder in het elektronisch-milieujaarverslag (e-MJV) jaarlijks het verfvverbruik en de soort verf van Schelde Marinebouw B.V. vast. De vergunninghouder moet inmiddels voor de gehele inrichting (dus ook voor Scheldespoort B.V.) een soortgelijke administratie met betrekking tot verfgebruik en soort gaan vastleggen.

Het toepassen van een administratie van de tijdstippen waarop de spuitcabine wordt gebruikt en de filters zijn vervangen, is geborgd in voorschrift 9.5 welke naar voorschrift 7.1.1. verwijst. Wij zijn dan ook van mening dat verdere aanscherping van voorschrift 9.5 niet nodig is.

49.

Het uiterlijk bij het van kracht worden van de beschikking ter goedkeuring voorleggen van het beheerssysteem op hoofdlijnen en het meet- en registratiesysteem is niet acceptabel. Gelet op de risico's voor het milieu en de veiligheid van in de omgeving werkzame personen, is het van groot belang dat zo spoedig mogelijk een volledig uitgewerkt concept-beheerssysteem en een concept meet- en registratiesysteem ter goedkeuring wordt voorgelegd. De provincie dient het beheerssysteem en het meet- en registratiesysteem voor in werking treden van de vergunning te hebben goedgekeurd. Belanghebbende partijen moeten in staat worden gesteld hun zienswijzen in te dienen.

Zie de weerlegging bij zienswijze 28.

Tot op heden heeft de provincie steeds ingestemd met het vigerende beheerssysteem. Toch willen wij dat ook dit huidige beheerssysteem bekeken wordt op de noodzaak van actualisatie; voldoet het vigerende beheerssysteem aan de huidige normen en waarden; aan de huidige inzichten van goed rentmeesterschap. Daarom moet vergunninghouder het (geactualiseerde) beheerssysteem uiterlijk bij het van kracht worden van de vergunning ter goedkeuring aan de Directie Ruimte , Milieu en Water voorleggen. Wij zullen het beheerssysteem beoordelen, wat inhoudt dat er een appellabel besluit ontstaat. U bent dan in de gelegenheid om formeel te reageren op dit nieuwe document

Tot het moment van definitieve instemming werkt de vergunninghouder op basis van het huidige niet gecertificeerde milieuzorgsysteem; waarbij de werkinstructies zijn opgesteld op basis van de dokvloer- en kadedisciplines.

50.

Er dient vastgesteld te worden wat onder een "incident" moet worden verstaan. Een incident is ieder voorval waarbij schade optreedt, geleden door vergunninghouder zelf of door derden die ertoe leidt dat deze op een of andere wijze –direct of indirect- door de vergunninghouder wordt vergoed of dient te worden vergoed.

Een incident is een ongewoon voorval als bedoeld in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer.

51.

Het meet- en registratiesysteem moet tevens een systeem omvatten waardoor de weersomstandigheden schriftelijk worden vastgelegd en gedocumenteerd.

Het voorschrift geeft aan dat vergunninghouder een registratie van de windkracht en de daarbij genomen maatregelen bijhoudt. Het registreren van het complete meteobeeld is o.i. niet relevant. Zie verder bij zienswijze 45.

52.

In voorschrift 10.2 (inmiddels 9.2) wordt verwezen naar een procedure gritstralen van mei 1996 en gesteld dat vergunninghouder op grond van voorschrift 7.1.1 verplicht is deze procedure te actualiseren. Gelet op het feit dat reeds 9 jaren zijn verstreken, had reeds bij de aanvraag een geactualiseerde procedure voor handen moeten zijn. Bovendien blijkt uit voorschrift 7.1.1 niet dat deze procedure geactualiseerd moet worden.

Er wordt terecht gesteld dat in voorschrift 7.1.1 niets over actualisatie van procedures op genomen is. Voorschrift 7.1.1 is hierop aangepast; wij vragen een vijf-jaarlijkse actualisatie toets, waarbij de vergunninghouder nagaat of de procedures/maatregelen e.d. nog voldoen aan BBT. De huidige procedure gritstralen is door ons beoordeeld en als voldoende gekwalificeerd.

53.

Uit de tekst van voorschrift 7.1.1 blijkt niet (voldoende) dat tijdens werkzaamheden in dok 1 en de drijvende dokken rekening moet worden gehouden met de windkracht. Bovendien moet ook met de windrichting rekening worden gehouden; dit moet ook expliciet in de voorschriften opgenomen worden.

Het klopt dat er geen maatregelen gekoppeld zijn aan specifieke windrichtingen. Wij zijn van mening dat niet alleen rekening gehouden moet worden met CdMR maar met de gehele omgeving van KSG. Dus zowel bescherming van het oppervlaktewater als van alle bedrijven in de nabijheid van KSG-Vlissingen-Oost. In voorschrift 9.5 hebben wij vastgelegd tot welke windkracht KSG in

de openlucht conserveerwerkzaamheden mag uitvoeren; dit geldt dan voor de volle 360° rond de dokken.

54.

Voorschrift 10.5 (inmiddels 9.5) dient te worden aangescherpt om overspray bij de vergunninghouder bij de bron te voorkomen.

Vooralsnog zijn alle maatregelen er op gericht om overspray bij de bron zoveel mogelijk te beperken. Het geheel voorkomen van overspray is op dit moment geen reëel haalbare optie. Zie verder de weerlegging bij zienswijze 32.

55.

De in voorschrift 10.5 (inmiddels 9.5) genoemde windkrachten zijn zo hoog dat er geen sprake kan zijn van "zoveel mogelijk beperken", zoals ook in voorschrift 10.5 (inmiddels 9.5) is opgenomen. Dit geldt in het bijzonder voor het drijvend dok. De werkzaamheden aan een schip gelegen in een drijvend dok, vinden op een grotere hoogte plaats en bovendien is een drijvend dok open aan de voor- en achterkant, waardoor de kans op verwaaiing van overspray navenant groter is.

Vooralsnog zijn alle maatregelen er op gericht om overspray bij de bron zoveel mogelijk te beperken. Het geheel voorkomen van overspray is op dit moment geen reëel haalbare optie. Zie verder de weerlegging bij zienswijze 28 en 32.

56.

Vergunninghouder moet extra maatregelen treffen om de overspray en het verwaaien daarvan aan de bron te voorkomen. Daarbij moet gedacht worden aan het ophangen van een dubbele rij van fijnmazige netten of schermen tot op een hoogte van 10 meter boven het dok dan wel het installeren van een waterscherm.

Vooralsnog zijn alle maatregelen er op gericht om overspray bij de bron zoveel mogelijk te beperken. Het geheel voorkomen van overspray is op dit moment geen reëel haalbare optie. De voorgestelde maatregelen gaan o.i. verder dan de momenteel voor te schrijven BBT-maatregelen. In de considerans is reeds aangegeven dat, hoewel de inrichting niet valt onder de Europese IPPC richtlijn, er wel degelijk gekeken is naar de 2^e draft van de Best available technique Reference Document Oppervlaktebehandeling met oplosmiddelen (versie september 2005). De door vergunninghouder toegepaste technieken voldoen vooralsnog aan de hierin beschreven best beschikbare technieken (BBT). Vanuit dat oogpunt is er ook geen reden om de voorschriften aan te scherpen. Wel hebben wij aangegeven dat de definitieve BREF aanleiding kan zijn om de vergunning aan te passen; binnen de scheepsbouwersbranche zelf (VNSI en de stichting Quick Dokking) doet men wel onderzoek naar alternatieve verfspuittechnieken. De vergunninghouder participeert in deze onderzoeken.

7. REACTIE OP ZIENSWIJZEN

Per brief van 17 januari 2006 hebben we Schelde Marinebouw B.V. en Scheldepoort B.V. in de gelegenheid gesteld om, indien zij dit wenselijk achtten, een reactie op de zienswijzen van de overige partijen te geven.

Op 21 februari 2006 hebben we een reactie ontvangen van Schelde Marinebouw B.V. en Scheldepoort B.V.. Bij de behandeling van de zienswijzen hebben we deze reactie betrokken.

8. VOORSCHRIFTEN

We hebben overwogen dat de nadelige gevolgen van de inrichting voor het milieu, als bedoeld in artikel 8.8 van de Wet milieubeheer, kunnen worden voorkomen, c.q. beperkt door het stellen van de hierna genoemde voorschriften, zodat er geen bezwaren bestaan de vergunning te verlenen.

Wellicht ten overvloede wijzen wij er op dat wanneer er sprake is van voorgenomen noodzakelijke bedrijfsactiviteiten, die tijdelijk meer nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben dan in deze vergunning is toegestaan, deze op grond van voorschrift 1.1 vooraf schriftelijk ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water worden meegedeeld. Ten aanzien van ongewone voorvallen, zoals calamiteiten, is het bepaalde in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer van toepassing.

9. BESLUIT

Wij hebben op grond van het bovenstaande besloten om:

- aan Schelde Marinebouw B.V. en Scheldepoort B.V. de gevraagde vergunning te verlenen overeenkomstig de aanvraag en de daarbij overgelegde stukken, die bij dit besluit behoren en als zodanig zijn gewaarmerkt, voor zover daarvan niet wordt afgeweken;
- de zienswijzen, voor zover daaraan niet tegemoet is gekomen, ongegrond te verklaren.

Aan deze vergunning verbinden wij de volgende voorschriften.

Voorschriften behorende bij revisievergunning

Inhoudsopgave

1. Algemeen
2. Bodem
3. Geluid
4. Energie
5. Indirecte lozingen
6. Beëindiging bedrijfsactiviteiten
7. Milieuzorg
 - 7.1. milieubeheerssysteem;
 - 7.2. inspecties en onderhoud;
 - 7.3. monitoring.
8. Opslag
 - 8.1. Opslagplaatsen voor gevaarlijke stoffen en afvalstoffen in emballage(< 10 ton);
 - 8.2. Opslag algemeen en PGS
9. Lucht
10. Afval
11. Veiligheid
12. Proefnemingen

1. Algemeen

- 1.1 De vergunninghouder meldt voorgenomen bijzondere bedrijfsomstandigheden ten minste 7 dagen voor de aanvang van de uitvoering schriftelijk aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

De vergunninghouder neemt maatregelen om deze noodzakelijke bedrijfsomstandigheden zo snel mogelijk te beëindigen. Tevens treft de vergunninghouder voorzieningen om de extra milieubelasting zoveel als redelijkerwijs mogelijk is te reduceren.

Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan de te nemen maatregelen om de milieubelasting te reduceren.

- 1.2 Voor alle documenten en richtlijnen waar deze beschikking naar verwijst, geldt steeds de versie die ten tijde van het inwerkingtreden van de beschikking actueel is, tenzij in het voorschrift de versie expliciet is aangegeven.

- 1.3 In de inrichting is tijdens de werkuren / openstelling tenminste 1 persoon aanwezig, die geïnstrueerd is en kennis heeft van de inhoud van de aan deze beschikking verbonden voorschriften

- 1.4 De vergunninghouder draagt er zorg voor dat alle werkzaamheden, die nadelige gevolgen voor het milieu alsmede voor de veiligheid kunnen hebben, uitsluitend worden verricht door daartoe opgeleid en ter zake kundig personeel volgens daartoe schriftelijk door de bedrijfsleiding verstrekte werkvoorschriften en instructies.

Hiertoe :

- zijn de taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van eigen personeel vastgelegd
- is er een trainings- en opleidingsprogramma voor het eigen personeel. In dit trainings- en opleidingsprogramma is er ten minste aandacht besteed aan:
 - procesveiligheid
 - risico's van het vrijkomen van gevaarlijke stoffen
 - gevaarseigenschappen van processen
- zijn er door de vergunninghouder de daartoe benodigde werkvoorschriften en werkinstructies opgelegd aan derden
- zijn er eisen gesteld aan de kennis en vaardigheden aan personeel van derden (o.a. certificering van verfspuiters conform het VOS-besluit)

De bedrijfsleiding ziet er op toe dat er volgens de werkvoorschriften en instructies wordt gewerkt.

De bedrijfsleiding verleent voor werkzaamheden in situaties waarin bovenstaande werkvoorschriften en/of instructies niet voorzien of waarbij daarvan moet worden afgeweken, schriftelijk toestemming.

2. Bodem

- 2.1 Bodembedreigende activiteiten vinden binnen de inrichting zodanig plaats dat er sprake is van een verwaarloosbaar bodemrisico, eind emissiecategorie 1, zoals bedoeld in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming.

Vergunninghouder past de systematiek van deze richtlijn toe.

- 2.2 De vergunninghouder bewaart vaten, jerrycans e.d. met vloeistoffen, die de bodem kunnen verontreinigen, zoals afgewerkte olie, oliewatermengsels, smeerolie, koelvloeistoffen, verf, oplosmiddelen e.d. boven een vloeistofdichte vloer of bak met voldoende opvangcapaciteit.

Vergunninghouder heeft voorzieningen getroffen om te voorkomen dat er regenwater in de bewaarplaats kan komen.

3. Geluid

- 3.1 Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$), veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige installaties alsmede door de binnen de inrichting uitgevoerde werkzaamheden bedraagt op de aangegeven controlepunten, niet meer dan:

Controlepunt/Woning	Rijksdriehoek-coördinaat	07.00 uur tot 19.00 uur	19.00 uur tot 23.00 uur	23.00 uur tot 07.00 uur
Binnendijk 1	x = 35362 ; y = 388160	44 dB(A)	44 dB(A)	41 dB(A)
Binnendijk 3	x = 35580 ; y = 388274	44 dB(A)	43 dB(A)	40 dB(A)
Krukweg 6	x = 34918 ; y = 387832	43 dB(A)	43 dB(A)	40 dB(A)
Binnendijk 6	x = 36084 ; y = 388596	43 dB(A)	43 dB(A)	40 dB(A)

- 3.2** Maximale geluidsniveaus ($L_{Amax} = L_i - C_m$), gemeten in de meterstand 'fast', veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige installaties, alsmede door binnen de inrichting uitgevoerde werkzaamheden zijn op de gevels van buiten het industrieterrein gelegen woningen die op het moment van het van kracht worden van deze vergunning aanwezig zijn, niet hoger dan:
60 dB(A) in de periode tussen 07.00 en 19.00 uur
60 dB(A) in de periode tussen 19.00 en 23.00 uur
60 dB(A) in de periode tussen 23.00 en 07.00 uur
- 3.3** Bij vervanging van de in de (veranderings)aanvraag aangegeven (vork)heftrucks bedraagt het akoestisch bronvermogen (L_w) van de nieuwe (vork)heftrucks niet meer dan maximaal $87 + 8 \log P$ waarbij P het vermogen in kW is bepaald volgens EG-richtlijn 80/1269.
- 3.4** Meting en beoordeling van de in voorschrift 3.1 opgenomen geluidsniveaus geschiedt volgens module C methode II uit de "Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai", uitgave 2004. In afwijking van deze Handleiding rekent vergunninghouder bij het bepalen van de overdrachtsdemping met een aangepaste luchtabsorptiecoëfficiënt ($a_{lu, TNO}$) zoals staat weergegeven in onderstaande tabel:

oktaafband (Hz)	31.5	63	125	250	500	1000	2000	4000	8000
$a_{lu, TNO}$ (dB/km)	0.14	0.27	0.55	0.94	1.9	3.8	7.8	19	55

4. Energie

- 4.1** Bij het vervangen van bestaande motoren door andere motoren voor de aandrijving van pompen, compressoren, ventilatoren en overige installaties, die de vergunninghouder binnen de inrichting gebruikt, zorgt de vergunninghouder ervoor dat de nieuwe motoren ten minste aan de volgende rendementseisen voldoen:

vermogen (kW)	rendement (%)
– 1,5	82,8
1,5 – 2,2	84,1
2,2 – 5,5	85,6
5,5 – 11	88,6
11 – 15	90,5
15 – 22	91,3
22 – 50	92,2
50 – 100	94
> 100	96

Afwijken van bovengenoemde rendementseisen is enkel met goedkeuring van de directie Ruimte, Milieu en Water toegestaan.

toelichting:

Alle motoren boven de 1,1 kW die voldoen aan de efficiencyklasse EFF1 van CEMEP vallen onder deze beschrijving. De rendementen gelden bij volledige belasting van de motoren en worden gemeten volgens IEC 60034 van het Internationaal Elektrotechnisch Comité (IEC). De Europese

fabrikanten van elektromotoren verenigd in de CEMEP zijn met de Europese Commissie vrijwillig overeengekomen dat de efficiencyklasse op de naamplaat van de elektromotor staat. De vergunninghouder mag een elektromotor van een lagere efficiencyklasse EFF2 van CEMEP toepassen indien hij kan aantonen dat de terugverdientijd van de meerinvestering van een elektromotor in efficiencyklasse EFF1 ten opzichte van een motor uit efficiencyklasse EFF2 meer dan vijf jaar bedraagt waarbij de baten van subsidies en fiscaal vriendelijke regelingen zijn meegerekend. De vergunninghouder mag tevens een elektromotor van een lager rendement toepassen indien een elektromotor met een hoog rendement niet verkrijgbaar is vanwege specifieke (veiligheids-)technische eisen

- 4.2 Bij elektromotoren, die regelmatig op een vermogen draaien dat onder het maximum ligt dan wel bij sterk wisselende belasting van elektromotoren voor de aandrijving van pompen, compressoren, e.d. past de vergunninghouder frequentieregeling toe, tenzij de terugverdientijd langer is dan vijf jaar of de toepassing van frequentieregeling technisch onhaalbaar is.
- 4.3 De vergunninghouder past voor de verlichting van de bedrijfsgebouwen en van het terrein energie-efficiency maatregelen toe, tenzij de terugverdientijd van deze maatregelen langer is dan vijf jaar of genoemde energiebesparingstechnieken technisch onhaalbaar zijn.
- 4.4 De vergunninghouder voert uiterlijk negen maanden na het van kracht worden van deze beschikking een energiebesparingonderzoek uit. Het onderzoek heeft betrekking op de gehele inrichting.
De vergunninghouder legt de opzet van dit energiebesparingonderzoek uiterlijk drie maanden na het van kracht worden van deze beschikking ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.
De vergunninghouder legt de resultaten van dit onderzoek vast in een rapport dat ten minste de volgende elementen bevat:
- een beschrijving van het object
 - een beschrijving van de energiehuishouding
 - een overzicht van de mogelijke energiebesparende technieken en/of maatregelen toegepast op de installaties en (deel)processen die volgens de energiehuishouding de grootste bijdrage in het totale verbruik hebben
 - een overzicht van mogelijke organisatorische en goodhousekeeping maatregelen die leiden tot energiebesparing.

De vergunninghouder geeft in het rapport per energiebesparende maatregel de volgende gegevens aan:

- de jaarlijkse energiebesparing
- de (meer)investeringskosten
- de verwachte economische levensduur
- de jaarlijkse besparing op de energiekosten op basis van de energietarieven zoals die tijdens het onderzoek voor het bedrijf gelden
- een schatting van eventuele bijkomende kosten of baten anders dan energiebesparing
- de terugverdientijd op basis van de (meer)investeringskosten en de baten.

De vergunninghouder legt het definitieve energiebesparingsrapport uiterlijk twaalf maanden na het van kracht worden van deze beschikking ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

- 4.5 Op basis van de resultaten van het energiebesparingrapport stelt de vergunninghouder een bedrijfsenergieplan (BEP) op volgens het in de circulaire Energie in de milieuvergunning, oktober 1999 voorgeschreven format.
In dit BEP neemt de vergunninghouder de maatregelen op met een terugverdientijd tot en met vijf jaar. Hierbij is een zekere fasering in de tijd toegestaan. Als de vergunninghouder één van deze maatregelen niet uitvoert, motiveert de vergunninghouder dit.
In het BEP geeft de vergunninghouder tevens aan hoe de actualisatie van het plan plaatsvindt.

De vergunninghouder legt het definitieve energiebesparingonderzoek samen met het BEP uiterlijk twaalf maanden na het van kracht worden van deze beschikking ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

- 4.6 De vergunninghouder voert het BEP binnen de daarin gestelde termijnen uit.
- 4.7 De vergunninghouder zorgt ervoor dat binnen twee jaar na het van kracht worden van deze beschikking de energiezorg binnen de inrichting voldoet aan niveau C van de Referentie Energiezorg van Novem.

5. Indirecte lozingen

- 5.1 De vergunninghouder brengt bedrijfsafvalwater pas in het openbaar riool, als door de samenstelling, eigenschappen en hoeveelheid ervan:
- de doelmatige werking van het openbaar riool, of de bij het openbaar riool behorende apparatuur, niet wordt belemmerd
 - de verwerking van slib, afkomstig uit het openbaar riool niet wordt belemmerd
- 5.2 Het afvalwater dat de vergunninghouder op het openbaar riool loost, bevat geen:
- grove of snel bezinkende bedrijfsafvalstoffen
 - bedrijfsafvalstoffen, die door versnijdende of vermalende apparatuur zijn versneden of vermalen tenzij het stoffen betreft die ook zonder te zijn versneden geloosd mogen worden
 - gevaarlijke afvalstoffen, waarvan kan worden voorkomen dat deze in de riolering terecht komt
 - stoffen die stankoverlast buiten de inrichting kunnen veroorzaken
 - stoffen die brand- en/of explosiegevaarlijk zijn.

Bedrijfsafvalwater kan te allen tijde bemonsterd worden. Daartoe wordt het via een controleput geleid, die geschikt is voor bemonsteringsdoeleinden. De controleput is zo geplaatst dat deze goed bereikbaar en toegankelijk is.

- 5.4 Het op het openbaar riool te lozen bedrijfsafvalwater voldoet in enig steekmonster, ten minste aan de volgende eisen:
- de zuurgraad, uitgedrukt in pH-eenheden, is niet lager dan 6,5 en niet hoger dan 8,5 volgens NEN 6411
 - het sulfaatgehalte bedraagt niet meer dan 300 mg/l, volgens NEN 6654 of NEN 6487
 - het gehalte aan minerale olie is niet hoger dan 50 mg/l volgens NEN-en-ISO 9377-2
 - de temperatuur is niet hoger zijn dan 30 °C, volgens NEN 6414
 - het gehalte aan bezinkselvolume bedraagt niet meer dan 5 ml/l, volgens NEN 6623.
- 5.5 De vergunninghouder waarborgt de goede werking van de slib/zandvangput en de olie/benzineafscheider. Daartoe inspecteert vergunninghouder deze elk kwartaal en ontdoet ze zonodig, maar ten minste éénmaal per jaar, van zand/slib respectievelijk olie/benzine.

De vergunninghouder legt de resultaten van de inspecties alsmede de hoeveelheden afgevoerd slib/zand resp. olie/benzine in een milieulogboek vast. Deze gegevens worden gedurende twee jaar op de inrichting bewaard.

De vergunninghouder kan dit milieulogboek te allen tijde op verzoek tonen.

6. Beëindiging bedrijfsactiviteiten

- 6.1 De vergunninghouder draagt er zorg voor dat hij bij de beëindiging van (een deel van) de activiteiten de nodige maatregelen treft om het gevaar van verontreiniging te voorkomen en het exploitatieterrein weer in een bevredigende toestand te brengen.

De vergunninghouder stelt de directie Ruimte, Milieu en Water hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte.

De vergunninghouder verwijdert, onverlet het bepaalde in de voorschriften 6.2 en 6.3, (delen van) installaties die structureel buiten werking zijn gesteld, tenzij hij de (delen van de) installaties in een zodanige staat van onderhoud houdt dat nadelige gevolgen niet kunnen optreden.

- 6.2** De vergunninghouder meldt bij beëindiging van de bedrijfsactiviteiten of een productieproces dit direct aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Voor de feitelijke beëindiging onderzoekt de vergunninghouder de bodem (grond en grondwater) van de inrichting conform de Nederlandse eenheidsnorm NEN5740 "bodem onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek of "het Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek", SDU, Den Haag, oktober 1993, ISBN 90-120-81181.

De vergunninghouder legt de resultaten van het onderzoek voor de feitelijke beëindiging van de activiteiten ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

- 6.3** Voorafgaand aan de uitvoering van het in voorschrift 6.2 bedoelde onderzoek legt de vergunninghouder de opzet van dit onderzoek ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

In deze opzet wordt tenminste de aard en omvang van het onderzoek vermeld.

7. Milieuzorg

7.1 Milieubeheerssysteem

- 7.1.1** De vergunninghouder beheerst de milieubelasting veroorzaakt door de inrichting en streeft waar mogelijk naar vermindering van de milieubelasting.

Daartoe heeft de vergunninghouder een beheerssysteem ontwikkeld, waarin tenminste de volgende elementen zijn opgenomen:

- emissies naar de lucht (scheepsnieuwbouwactiviteiten)
- afvalstoffen (incl. bluswateropvang)
- energieverbruik
- water
- veiligheid
- geluid
- meteo

Daarnaast zijn voor de reparatiewerf de volgende aspecten voorzover relevant nader uitgewerkt:

- toepassing dokvloer- en kadediscipline
- vastleggen van de geconserveerde m² per verfsoort
- registratie van gebruikte hoeveelheden verf en oplosmiddelen bij de reparatiewerf
- werkwijze met de spuitcabine
- instructies omtrent het controleren van verffilters en het wisselen daarvan
- verantwoordelijkheden m.b.t. verfspuitactiviteiten.
- bevoegdheden van toezichthouders.
- registratie windkracht en de wijze waarop met deze gegevens wordt omgegaan
- vastlegging van gemaakte keuzes omtrent invulling van werkwijzen en procedures en borging als mede de gemaakte afwijkingen daarvan.

De vergunninghouder legt op hoofdlijnen de beheersing van de milieubelasting (het beheerssysteem) uiterlijk bij het van kracht worden van deze beschikking ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

De vergunninghouder ziet er op toe dat de inrichting in werking is overeenkomstig het goedgekeurde beheerssysteem.

Ten minste éénmaal per vijf jaar voert de vergunninghouder een actualisatietoets uit, waarin hij nagaat of de toegepaste werkwijze en de toegepaste emissiebeperkende technieken voldoen aan BBT. De vergunninghouder rapporteert hierover schriftelijk aan de directie Ruimte, Milieu en Water. De eerste rapportage van deze actualisatietoets vindt plaats in 2010.

- 7.1.2** De vergunninghouder legt voorgenomen wijzigingen ten aanzien van het beheerssysteem, als bedoeld in voorschrift 7.1.1 minimaal drie maanden voor de betreffende ingangsdatum ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

7.2 Inspectie en onderhoud

7.2.1 Alle installaties en voorzieningen waarop deze beschikking betrekking heeft verkeren, voor zover dit voor het vermijden van nadelige gevolgen voor het milieu van belang is, steeds in goede staat en functioneren naar behoren.

Dit wordt regelmatig door middel van interne (apparaat-) inspecties en/of testen gecontroleerd waarbij de bevindingen schriftelijk worden vastgelegd. Onder bevindingen wordt ook verstaan het uitvoeren van reparaties, verbeteringen en geconstateerde afwijkingen.

Deze registratie is op de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

7.3 Monitoring

7.3.1 Ter bepaling van de feitelijk door de in deze beschikking beschreven bedrijfsonderdelen veroorzaakte nadelige gevolgen voor het milieu is een volledig, transparant, functionerend en gedocumenteerd meet- en registratiesysteem in werking.

Dit systeem bevat tenminste de volgende elementen:

- emissies naar de lucht via puntbronnen
- diffuse emissies
- emissies door lekverliezen
- afvalstoffen naar soort en bestemming
- energieverbruik per energiedrager
- waterverbruik
- geluid
- registratie van incidenten/(bijna) ongevallen
- registratie van klachten
- registratie van weersomstandigheden
- grond- en hulpstoffenverbruik.

Per element worden, voor zover van toepassing, de volgende aspecten uitgewerkt:

- monstername/analysemethode
- wijze van registreren
- meetfrequentie
- berekeningsmethode
- meetnauwkeurigheid
- calibratie /ijking meetinstrumenten
- onderhoud meetinstrumenten
- documentenbeheer
- toetsing aan vergunningswaarden
- te nemen maatregelen bij geconstateerde afwijkingen.
- borging van bovengenoemde aandachtspunten.

De vergunninghouder legt de beschrijving van dit meet- en registratiesysteem (op hoofdlijnen) uiterlijk bij het van kracht worden van deze beschikking ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water van de provincie Zeeland.

8. Opslag

8.1 Opslagplaatsen voor opslag van gevaarlijke stoffen en afvalstoffen in emballage (<10 ton)

8.1.1 Ter voorkoming van nadelige gevolgen voor het milieu voldoet de opslagloods voor gevaarlijke afvalstoffen (gebouw 29) en de opslagcontainer bij gebouw 11 aan het gestelde in de paragrafen van hoofdstuk 3 van de PGS 15.

8.2 Opslag algemeen en PGS

8.2.1 De opslag van en het werken met zuurstof voldoet aan de volgende paragrafen van PGS 9:

- paragraaf 5.2 (keuringen)
- paragraaf 4.3 (afstanden tot objecten)

- paragraaf 4.1.6
 - paragraaf 4.1.8
- 8.2.2** De opslag van vloeibare aardolieproducten voldoet aan de volgende paragrafen van PGS 30:
- paragraaf 4.6.5 (lekdetectie)
 - paragraaf 4.1.2.4 (metalen niet-stationaire en mobiele tanks)
 - paragraaf 4.3.8 en 4.6.3 (toegang en afscherming)
 - paragraaf 4.2.12, 4.3.10 en 4.4.2 (laden- en lossen)
 - paragraaf 4.5 (inspectie, keuring, onderhoud en reparatie)
- 8.2.3** De opslag van en het werken met propaan voldoet aan de volgende paragrafen van PGS 21:
- ten aanzien van materiaal de paragrafen 7.4.5, 7.8.3, 7.10.4.1, 7.10.5.1 en 7.10.6.1
 - ten aanzien van corrosiebescherming de paragrafen 7.4.14, 7.10.4.4, 7.10.5.3 en 7.10.6.3
 - ten aanzien van de bereikbaarheid en afscherming de paragrafen 8.1.5; 8.2.7; 8.2.8 en 8.2.9
 - ten aanzien van de elektrische installatie en kathodische bescherming de paragrafen 7.4.15; 8.1.1; 8.1.6; 8.1.7 en 8.2.5
 - ten aanzien van de afstand tot objecten de paragrafen 8.1.2 en 8.2.2
 - ten aanzien van keuring, onderhoud en inspectie de paragrafen 7.4.17, 7.4.18, 7.4.19, 7.4.20, 7.8.14; 7.8.15; 7.10.4.5; 7.10.4.6; 7.10.5.7; 7.10.5.8; 7.10.6.7 en 7.10.6.8
 - ten aanzien van EHBO en noodplan hoofdstuk 5.
- 8.2.4** De opslag van gasflessen voldoet aan de voorschriften 6.2.1 tot en met 6.2.17 uit hoofdstuk 6 van de PGS 15.
- 9. Lucht**
- 9.1** Bij laswerkzaamheden die in werkplaatsen of (constructie-)hallen plaatsvinden voert de vergunninghouder de lasdampen middels afzuigsystemen en nabehandelingstechnieken naar de buitenlucht af.
De concentratie aan afgezogen lasrook emissies in de afgevoerde lucht bedraagt maximaal 10 mg/m³.
Ten behoeve van het uitvoeren van controlemetingen zijn op veilige, goed bereikbare en meettechnisch juiste plaatsen afsluitbare openingen aangebracht
- 9.2** De vergunninghouder voert gritstraalwerkzaamheden uit conform de procedure gritstralen van mei 1996. Middels voorschrift 7.1.1 is vergunninghouder verplicht de procedure gritstraalwerkzaamheden ten minste éénmaal per vijf jaar te actualiseren.
- 9.3** Bij gritstraalwerkzaamheden in productiehallen zorgt de vergunninghouder er voor dat de lucht ter plaatse wordt afgezogen en door een filterinstallatie geleid alvorens deze lucht naar de buitenlucht af te voeren.
De stofconcentratie in de geëmitteerde lucht bedraagt tot 31 oktober 2007 maximaal 10 mg/m³.
Op uiterlijk 31 oktober 2007 heeft de vergunninghouder maatregelen doorgevoerd waardoor de stofconcentratie in de naar de buitenlucht afgevoerde lucht niet meer bedraagt dan 5 mg/m³.
Ten behoeve van het uitvoeren van controlemetingen zijn op veilige, goed bereikbare en meettechnisch juiste plaatsen afsluitbare openingen aangebracht.
- 9.4** In de spuithallen vinden verfspuitwerkzaamheden enkel plaats met gesloten deuren.
De vergunninghouder voert de tijdens het verfspuiten uit de spuithallen afgezogen lucht via vernevelfilters naar de buitenlucht af.
De stofconcentratie in de geëmitteerde lucht bedraagt tot 31 oktober 2007 maximaal 10 mg/m³.
Op uiterlijk 31 oktober 2007 heeft de vergunninghouder maatregelen doorgevoerd waardoor de stofconcentratie in de naar de buitenlucht afgevoerde lucht niet meer bedraagt dan 5 mg/m³.
Ten behoeve van het uitvoeren van controlemetingen zijn op veilige, goed bereikbare en meettechnisch juiste plaatsen afsluitbare openingen aangebracht.
- 9.5** Bij te verrichten werkzaamheden in de open lucht, waarbij verwaaien van verf en stof kan optreden (o.a. bij verfspuiten en stralen) beperkt de vergunninghouder de emissies naar de lucht zoveel mogelijk door het treffen van organisatorische en/of technische maatregelen. Als genoemd

in voorschrift 7.1.1 houdt de vergunninghouder tijdens deze werkzaamheden in dok 1 en de drijvende dokken rekening met de windkracht.

Uitgangspunten hierbij zijn:

- bij een windkracht hoger dan 5 Bft, legt vergunninghouder alle verfspuitwerkzaamheden stil met uitzondering van de verfspuitwerkzaamheden voor zover het delen betreft van het droog staande vaartuig die zich onder de dokwand bevinden en met uitzondering van het verfspuiten van de vlakke, loodrechte wanden boven de dokwand, waarbij gebruik gemaakt wordt van de verfspuitcabine;
- bij een windkracht hoger dan 6 Bft, legt de vergunninghouder alle verfspuitwerkzaamheden stil met uitzondering van die verfspuitwerkzaamheden voor zover het delen betreft, niet zijnde de voor- en achtersteven, van het droog staande vaartuig die zich onder de dokwand bevinden;
- bij een windkracht hoger dan 7 Bft legt de vergunninghouder alle verfspuitwerkzaamheden stil.

Afwijkingen van de boven genoemde uitgangspunten zijn enkel mogelijk als de vergunninghouder de benodigde extra maatregelen treft, zoals deze zijn beschreven in het goedgekeurde beheerssysteem (voorschrift 7.1.1).

- 9.6** De vergunninghouder beperkt dan wel voorkomt onnodige emissies van luchtverontreinigende stoffen (o.a. vluchtige organische stoffen).
De vergunninghouder verricht hiertoe twee jaarlijks onderzoek.

Dit onderzoek bevat de ten minste de volgende elementen:

- inventarisatie alternatieve verfspuittechnieken
- preventieve in-proces maatregelen
- inventarisatie milieuvriendelijker grond- en hulpstoffen (scheepsnieuw-bouwactiviteiten)
- implementatie-belemmerende factoren
- borging onderzoek en rapportage.

De vergunninghouder rapporteert hierover periodiek, maar ten minste eenmaal per twee jaar aan de directie Ruimte, Milieu en Water. In deze rapportage geeft de vergunninghouder bear-gumenteerde aan welke maatregelen hij wel en welke maatregelen hij niet implementeert. De vergunninghouder geeft hierin tevens het tijdpad van implementatie aan.

10. Afval

- 10.1** De vergunninghouder onderzoekt de mogelijkheden tot afvalreductie met betrekking tot het ontstaan van de volgende afvalstoffen:
- afval van gritstralen
 - afval van verf en lak (scheepsnieuwbouwactiviteiten)
 - afval van (mengsels van) oplosmiddelen (scheepsnieuwbouwactiviteiten).

De vergunninghouder rapporteert hierover periodiek, maar ten minste eenmaal per twee jaar aan de directie Ruimte, Milieu en Water. In deze rapportage geeft de vergunninghouder bear-gumenteerde aan welke maatregelen hij wel en welke maatregelen hij niet implementeert. De vergunninghouder geeft hierin tevens het tijdpad van implementatie aan.

11. Veiligheid

- 11.1** De vergunninghouder stelt binnen twaalf maanden na het van kracht worden van deze beschikking een kwantitatieve risico analyse (QRA) op. Hiertoe stelt de vergunninghouder een uitvoeringsvoorstel op, welke uiterlijk binnen zes maanden na het van kracht worden van deze beschikking ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water wordt voorgelegd.
De vergunninghouder legt de rapportage van de uitgevoerde kwantitatieve risicoanalyse (QRA) binnen dertien maanden na het van kracht worden van deze beschikking ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.
- 11.2** In de gehele inrichting worden die plaatsen en die gebouwen waar open vuur en roken verboden is, zoals binnen de gevarenczones, duidelijk aangegeven door middel van opschriften of pictogrammen conform NEN 3011.

11.3 De vergunninghouder stelt, in samenspraak met de plaatselijke brandweer en vertegenwoordigers van andere door hem noodzakelijk geachte organisaties of instanties, een noodplan op. De vergunninghouder legt het noodplan voor het van kracht worden van deze beschikking ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water. De vergunninghouder past het noodplan onmiddellijk aan, indien dit naar het schriftelijk oordeel van de plaatselijke brandweer noodzakelijk is.

11.4 Vergunninghouder controleert middels een oefening minimaal éénmaal per jaar het noodplan. Middels deze oefening toont de vergunninghouder aan dat het noodplan adequaat en voldoende functioneert. Vergunninghouder stelt het noodplan bij als uit de evaluatie van de oefening blijkt dat dit nodig is. De vergunninghouder stuurt jaarlijks voor 1 april de evaluatie en het gewijzigde noodplan ter informatie naar de plaatselijke brandweer en naar de directie Ruimte, Milieu en Water.

12. Grootschalige proeven

12.1 Proefnemingen vinden slechts plaats wanneer zij de ontwikkeling van nieuwe verf(spuut) - technieken, straaltechnieken of emissiebestrijdingstechnieken, dan wel het verbeteren van bestaande productietechnieken, verf(spuut) -technieken, straaltechnieken of emissiebestrijdingstechnieken tot doel hebben.

Alleen als er sprake is van mogelijke gevolgen voor buiten de inrichting spreken we van proeven, waarvoor goedkeuring van de directie Ruimte, Milieu en Water nodig is.

12.2 De vergunninghouder legt het verzoek om een proefproductie en/of proefneming uit te voeren ten minste acht weken tevoren schriftelijk ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Het verzoek bevat ten minste een opgave of omschrijving van:

- de periode waarbinnen de proef wordt uitgevoerd
- de plaats waar de proef wordt uitgevoerd
- de productiecapaciteit ingeval van een proefproductie
- de verschillpunten ten opzichte van de normale situatie
- de aard en de hoeveelheid grond- en hulpstoffen
- de ontstane tussen- en eindproducten en afvalproducten alsmede hun fysische en toxische gegevens
- de productiemethode
- de maatregelen, die de vergunninghouder treft ter voorkoming of beperking van de nadelige gevolgen voor de milieubelasting tijdens opstarten, de normale bedrijfsvoering en tijdens proefdraaien en bij schoonmaak- en herstelwerkzaamheden, alsmede storingen, die redelijkerwijs mogelijk zijn te achten
- de aard en een schatting van de omvang van de te verwachten uitwerp van verontreinigende stoffen en van mogelijke geluidshinder, risico's voor de omgeving en de aspecten verkeer en energie
- emissiemeet- en registratieprogramma
- de te verwachten geuremissies.

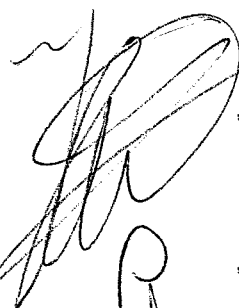
Met de uitvoering van de proef mag worden aangevangen na schriftelijke goedkeuring van de directie Ruimte, Milieu en Water.

12.3 De vergunninghouder stelt van elke bij voorschrift 12.1 bedoelde proef een evaluatierapport op: dit rapport bevat ten minste:

- een berekening van ontstane milieueffecten als daar zijn de emissies naar bodem, water en lucht, geuremissie alsmede afvalstoffen en energie
- opgave van opgetreden storingen (oorzaak, gevolg en remedie)
- het tijdstip en de tijdsduur van de proef
- de productiecapaciteit ingeval van een proefproductie
- een opgave van behaalde resultaten ingeval van een proefneming.

De vergunninghouder legt het evaluatierapport binnen 6 weken na het beëindigen van de proef ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Gedeputeerde staten,

, voorzitter

, secretaris

W. M. C.

Mededelingen

1. Beroep

Wij herinneren belanghebbenden, voor zover nodig, aan het bepaalde in artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht, op grond waarvan gedurende zes weken vanaf de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep kan worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN 's-Gravenhage. Het beroepschrift moet in tweevoud worden ingediend.

Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN, 's-Gravenhage.

2. Een afschrift van dit besluit is toegezonden aan:

1. VROM-inspectie regio Zuid-West;
2. Rijkswaterstaat Directie Zeeland;
3. het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Vlissingen.